

Grozījumi:

05.08.1999. likums / LV, 255 (1715), 12.08.1999. / Stājas spēkā 13.08.1999.
11.11.1999. likums / LV, 397/398 (1857/1858), 01.12.1999. / Stājas spēkā 01.01.2000.
11.05.2000. likums / LV, 182/183 (2093/2094), 23.05.2000. / Stājas spēkā 06.06.2000.
10.05.2001. likums / LV, 81 (2468), 25.05.2001. / Stājas spēkā 01.08.2001.
05.07.2001. likums / LV, 110 (2497), 20.07.2001. / Stājas spēkā 01.09.2001.
20.09.2001. likums / LV, 142 (2529), 05.10.2001. / Stājas spēkā 06.10.2001.
05.02.2004. likums / LV, 24 (2972), 13.02.2004. / Stājas spēkā 27.02.2004.
Satversmes tiesas 14.09.2005. spriedums / LV, 148 (3306), 16.09.2005. / Stājas spēkā 16.09.2005.
19.12.2006. likums / LV, 207 (3575), 29.12.2006. / Stājas spēkā 01.01.2007.
13.11.2008. likums / LV, 187 (3971), 02.12.2008. / Stājas spēkā 16.12.2008.
12.12.2008. likums / LV, 200 (3984), 23.12.2008. / Stājas spēkā 01.01.2009.
16.06.2009. likums / LV, 98 (4084), 27.06.2009. / Stājas spēkā 01.07.2009.
01.12.2009. likums / LV, 196 (4182), 15.12.2009. / Stājas spēkā 01.01.2010.
04.03.2010. likums / LV, 47 (4239), 24.03.2010. / Stājas spēkā 26.03.2010.
16.12.2010. likums / LV, 205 (4397), 29.12.2010. / Stājas spēkā 01.01.2011.
15.12.2011. likums / LV, 202 (4600), 23.12.2011. / Stājas spēkā 01.01.2012.
15.03.2012. likums / LV, 54 (4657), 04.04.2012. / Stājas spēkā 18.04.2012.
05.07.2012. likums / LV, 108 (4711), 11.07.2012. / Stājas spēkā 01.10.2012.
15.11.2012. likums / LV, 190 (4793), 04.12.2012. / Stājas spēkā 01.01.2013.
09.07.2013. likums / LV, 142 (4948), 24.07.2013. / Stājas spēkā 07.08.2013.
17.12.2014. likums / LV, 257 (5317), 30.12.2014. / Stājas spēkā 01.01.2015.
18.06.2015. likums / LV, 127 (5445), 02.07.2015. / Stājas spēkā 16.07.2015.
03.12.2015. likums / LV, 242 (5560), 10.12.2015. / Stājas spēkā 11.12.2015.
05.05.2016. likums / LV, 100 (5672), 25.05.2016. / Stājas spēkā 01.06.2016.
23.11.2016. likums / LV, 241 (5813), 10.12.2016. / Stājas spēkā 01.01.2017.
27.07.2017. likums / LV, 152 (5979), 02.08.2017. / Stājas spēkā 10.08.2017.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

Izglītības likums

I nodaļa Vispārīgie noteikumi

1.pants. Likumā lietotie termini

Likumā ir lietoti šādi termini:

1) **akadēmiskā izglītība** — zinātņu teorētisko pamatu studijas un to rezultāts;

2) **augstākā izglītība** — izglītības pakāpe, kurā pēc vidējās izglītības iegūšanas notiek zinātnē vai mākslā, vai arī zinātnē un mākslā sakņota personības attīstība izraudzītajā akadēmisko vai profesionālo, vai arī akadēmisko un profesionālo studiju virzienā, sagatavošanās zinātniskai vai profesionālai darbībai;

2¹) **formālā izglītība** — sistēma, kas ietver pamatzglītības, vidējās izglītības un augstākās izglītības pakāpes,

kuru programmu apguvi apliecina valsts atzīts izglītības vai profesionālās kvalifikācijas dokuments, kā arī izglītības un profesionālās kvalifikācijas dokuments;

3) **interesu izglītība** — personas individuālo izglītības vajadzību un vēlmju īstenošana neatkarīgi no vecuma un iepriekš iegūtās izglītības;

4) **izglītība** — sistematizētu zināšanu un prasmju apguves un attieksmju veidošanas process un tā rezultāts. Izglītības process ietver mācību un audzināšanas darbību. Izglītības rezultāts ir personas zināšanu, prasmju un attieksmju kopums;

5) **izglītības atbalsta iestāde** — valsts, pašvaldību un citu juridisko vai fizisko personu dibināta iestāde, kas nodrošina metodisko, psiholoģisko, zinātnisko, informatīvo un citu intelektuālo atbalstu pedagogiem, izglītojamajiem, izglītojamo vecākiem un izglītības iestādēm;

6) **izglītības dokuments** — dokuments, kas apliecina personas iegūto izglītību atbilstoši noteiktai izglītības pakāpei, veidam un programmai vai šīs izglītības daļēju apgūšanu;

7) **izglītības iestāde** — valsts, pašvaldību, valsts augstskolu vai citu juridisko vai fizisko personu dibināta iestāde, kuras uzdevums ir izglītības programmu īstenošana, vai komercsabiedrība, kuram izglītības programmu īstenošana ir viens no darbības veidiem;

8) **izglītības pakāpe** — nobeigts izglītības posms, kas ietver organizētu un secīgi īstenotu izglītības ieguvu;

9) **izglītības pārvaldes iestāde** — valsts vai pašvaldības iestāde vai pašvaldības struktūrvienība, kas pilda izglītības pārvaldes funkcijas;

10) **izglītības programmas akreditācija** — tiesību iegūšana izglītības iestādei vai citai šajā likumā noteiktai institūcijai izsniegt valsts atzītu izglītības dokumentu par konkrētai izglītības programmai atbilstošas izglītības ieguvu. Akreditācijas gaitā vērtē attiecīgās izglītības programmas īstenošanas kvalitāti;

11) **izglītības programmas licencēšana** — tiesību piešķiršana izglītības iestādei vai citai šajā likumā noteiktai institūcijai īstenot noteiktu izglītības programmu;

12) **izglītojamais** — skolēns, audzēknis, students vai klausītājs, kas apgūst izglītības programmu izglītības iestādē vai pie privātpraksē strādājoša pedagoga;

12¹) **karjera** — izglītības, darba un privātās dzīves mijiedarbība cilvēka mūža laikā;

12²) **karjeras izglītība** — izglītības procesā integrēti pasākumi, lai nodrošinātu izglītojamo karjeras vadības prasmju apguvi un attīstīšanu, kas ietver savu interešu, spēju un iespēju apzināšanos tālākās izglītības un profesionālās karjeras virziena izvēlei;

12³) **karjeras attīstības atbalsts** — pasākumu kopums, kas ietver informācijas, karjeras izglītības un individuālo konsultāciju pieejamību izglītojamajiem karjeras mērķu noteikšanai un plānošanai, izdarot izvēli saistībā ar izglītību un darbu;

12⁴) **mācību līdzekļi** — izglītības programmas īstenošanā un izglītības satura apgūvē izmantojamā, tai skaitā elektroniskajā vidē izmantojamā:

a) mācību literatūra (mācību grāmatas, tām pielīdzinātās darba burtnīcas un citi izglītības satura apguvei paredzēti izdevumi, kuri tiek izmantoti mācību procesā valsts pirmsskolas izglītības vadlīnijās, valsts pamatzglītības, vispārējās vidējās izglītības, profesionālās vidējās izglītības un arodizglītības standartos noteiktā izglītības satura apgūvē),

b) metodiskie līdzekļi (metodiskie ieteikumi un citi pedagoga darba vajadzībām paredzēti mācību izdevumi),

c) papildu literatūra (uzziņu literatūra, kartogrāfiskie izdevumi, nošu izdevumi, daiļliteratūra, tai skaitā bērnu literatūra un citi izglītības programmu īstenošanai nepieciešamie periodiskie un neperiodiskie izdevumi),

d) uzskates līdzekļi (attēlizdevumi, tekstuāli izdevumi, vizuāli materiāli, naturālie mācību objekti, maketi un modeļi, kuros ievietota vizuāla vai audio informācija),

e) didaktiskās spēles (mācību procesā izmantojamās spēles, kurās ietverti mācību satura apguves uzdevumi vai mācību sasniegumu pārbaudes elementi),

f) digitālie mācību līdzekļi un resursi (elektroniskie izdevumi un resursi, kuros iekļauts izglītības programmas īstenošanai nepieciešamais saturs),

g) izdales materiāli (vingrinājumi, shēmas, darba lapas, piemēri, paraugi un citi materiāli, kas paredzēti katram izglītojamajam, individualizējot mācību procesu),

h) mācību tehniskie līdzekļi (mācību procesā izmantojamās tehniskās ierīces un iekārtas, tai skaitā izglītojamajiem ar īpašām vajadzībām paredzētās tehniskās ierīces un iekārtas),

i) mācību materiāli (vielas, izejvielas un priekšmeti, ko izmanto izglītības satura apguvei, veicot praktiskus uzdevumus),

j) iekārtas un aprīkojums (ierīces, rīki, instrumenti, priekšmeti un piederumi, tai skaitā sporta aprīkojums, ar kuru palīdzību nodrošina izglītības satura apguvi, garantējot drošības un higiēnas prasību ievērošanu),

k) individuālie mācību piederumi [izglītojamo personiskās lietošanas priekšmeti un materiāli, kuri tiek izmantoti kā mācību līdzekļi vai saistībā ar mācību iespēju nodrošināšanu: kancelejas piederumi, apģērbs un apavi, atsevišķu mācību priekšmetu (sports, mājturība un tehnoloģijas u.c.) obligātā satura apguvei nepieciešamais specifiskais apģērbs, apavi un higiēnas piederumi, materiāli, kurus izmantojot mācību procesā skolēns rada priekšmetu vai produktu savām vajadzībām];

13) mācību priekšmeta vai kursa programma — izglītības programmas sastāvdaļa, kas ietver mācību priekšmeta vai kursa mērķus un uzdevumus, saturu, satura apguves plānojumu, iegūtās izglītības vērtēšanas kritērijus un kārtību, kā arī programmas īstenošanai nepieciešamo metožu un līdzekļu uzskaitījumu;

14) mācību priekšmeta vai kursa standarts — valsts izglītības standarta sastāvdaļa, kas nosaka mācību priekšmeta vai kursa galvenos mērķus un uzdevumus, mācību priekšmeta vai kursa obligāto saturu, izglītības sasniegumu novērtēšanas formas un kārtību;

14¹) neformālā izglītība — ārpus formālās izglītības organizēta interesēm un pieprasījumam atbilstoša izglītojoša darbība;

15) pamatzglītība — izglītības pakāpe, kurā notiek sagatavošanās izglītībai vidējā pakāpē vai profesionālajai darbībai, sabiedrības un cilvēka individuālajā dzīvē nepieciešamo pamatzināšanu un pamatprasmju apguve, vērtīborientācijas veidošanās un iesaiste sabiedrības dzīvē;

16) pašizglītība — ārpus izglītības iestādes iegūta izglītība;

16¹) pedagogs — fiziskā persona, kurai ir šajā vai citā izglītību reglamentējošā likumā noteiktā izglītība un profesionālā kvalifikācija un kura piedalās izglītības programmas īstenošanā izglītības iestādē vai sertificētā privātpraksē;

17) pieaugušo izglītība — personu daudzveidīgs izglītošanas process, kas cilvēka mūža garumā nodrošina personības attīstību un konkurētspēju darba tirgū;

18) pirmsskolas izglītība — izglītības pakāpe, kurā notiek bērna personības daudzpusīga veidošanās, veselības stiprināšana, sagatavošanās pamatzglītības ieguvei;

19) privātā izglītības iestāde — juridiskās vai fiziskās personas dibināta izglītības iestāde, izņemot valsts, pašvaldības vai valsts augstskolas izglītības iestādi, kā arī komercsabiedrība ar valsts, pašvaldības vai valsts augstskolas kapitāla daļu, kuram viens no darbības veidiem ir izglītības programmu īstenošana;

20) profesionālā izglītība — praktiska un teorētiska sagatavošanās darbībai noteiktā profesijā, profesionālās kvalifikācijas ieguvei un profesionālās kompetences pilnveidei;

20¹) profesionālās ievirzes izglītība — sistematizēta zināšanu un prasmju apguve, kā arī vērtīborientācijas veidošana mākslā, kultūrā vai sportā līdztekus pamatzglītības vai vidējās izglītības pakāpei, kas dod iespēju sagatavoties profesionālās izglītības ieguvei izraudzītajā virzienā;

21) **profesionālā kvalifikācija** — noteiktai profesijai atbilstošas izglītības un profesionālās meistarības dokumentāri apstiprināts novērtējums;

22) *(izslēgts ar 09.07.2013. likumu);*

23) **profesionālās kvalifikācijas dokuments** — dokuments, kas apliecina personas profesionālo kvalifikāciju un dod tiesības pretendēt uz konkrētai profesijai un kvalifikācijas pakāpei atbilstoša amata ieņemšanu vai attiecīgā sertifikāta saņemšanu darbam privātpraksē;

24) **speciālā izglītība** — personām ar speciālām vajadzībām un veselības traucējumiem vai arī speciālām vajadzībām vai veselības traucējumiem adaptēta vispārējā un profesionālā izglītība;

25) **tālākizglītība** — iepriekš iegūtās izglītības turpināšana un profesionālās meistarības pilnveidošana atbilstoši konkrētās profesijas prasībām;

26) **tālmācība** — izglītības ieguves neklātienas formas paveids, kuru raksturo īpaši strukturēti mācību materiāli, individuāls mācīšanās temps, īpaši organizēts izglītības sasniegumu novērtējums, kā arī dažādu tehnisko un elektronisko saziņas līdzekļu izmantošana;

26¹) *(izslēgts ar 05.05.2016. likumu);*

27) **valsts izglītības standarts** — dokuments, kas atbilstoši izglītības pakāpei un veidam nosaka izglītības programmu galvenos mērķus un uzdevumus, izglītības obligāto pamatsaturu, iegūtās izglītības vērtēšanas pamatkritērijus un vispārējo kārtību;

28) **vidējā izglītība** — izglītības pakāpe, kurā notiek daudzpusīga personības pilnveide, mērķtiecīga un padziļināta izaugsme apzināti izraudzītā vispārējās vai profesionālās izglītības vai arī vispārējās un profesionālās izglītības virzienā, sagatavošanās studijām augstākajā izglītības pakāpē vai profesionālajai darbībai, iesaiste sabiedrības dzīvē;

29) **vispārējā izglītība** — cilvēka, dabas un sabiedrības daudzveidības un vienotības izziņas, humānas, brīvas un atbildīgas personības veidošanās process un tā rezultāts.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.05.2000., 05.07.2001., 13.11.2008., 04.03.2010., 09.07.2013., 18.06.2015. un 05.05.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.06.2016.)

2.pants. Likuma mērķis

Šā likuma mērķis ir nodrošināt katram Latvijas iedzīvotājam iespēju attīstīt savu garīgo un fizisko potenciālu, lai veidotos par patstāvīgu un attīstītu personību, demokrātiskas Latvijas valsts un sabiedrības locekli. Atbilstoši izglītojamā vecumam un vajadzībām tiek nodrošināta iespēja:

- 1) iegūt zināšanas un prasmes humanitāro, sociālo, dabas un tehnisko zinību jomā;
- 2) iegūt zināšanas, prasmes un attieksmju pieredzi, lai piedalītos sabiedrības un valsts dzīvē;
- 3) tikumiskai, estētiskai, intelektuālai un fiziskai attīstībai, sekmējot zinīgas, prasmīgas un audzinātas personības veidošanos.

3.pants. Tiesības uz izglītību

(1) Tiesības uz izglītību ir:

- 1) Latvijas pilsonim;
- 2) Latvijas nepilsonim;
- 3) Eiropas Savienības pilsonim, Eiropas Ekonomikas zonas pilsonim vai Šveices Konfederācijas pilsonim;
- 4) Eiropas Kopienas pastāvīgajam iedzīvotājam, kuram ir derīga uzturēšanās atļauja Latvijas Republikā;

5) bezvalstniekam, kuram ir derīgs bezvalstnieka ceļošanas dokuments, kas izsniegts Latvijas Republikā;

6) citas valsts, kas nav Eiropas Savienības, Eiropas Ekonomikas zonas vai Šveices Konfederācijas pilsonis, valstspiederīgajam (turpmāk — trešās valsts valstspiederīgajam) vai bezvalstniekam, kuram ir derīga uzturēšanās atļauja Latvijas Republikā;

7) bēglim vai alternatīvo statusu ieguvušai personai;

8) personai, kura ir saņēmusi pagaidu aizsardzību Latvijas Republikā.

(2) Patvēruma meklētāja nepilngadīgam bērnam un nepilngadīgam patvēruma meklētājam ir tiesības uz pamatizglītību un vidējo izglītību, kā arī tiesības pēc pilngadības sasniegšanas turpināt iesākto izglītību.

(3) Nepilngadīgam trešās valsts valstspiederīgajam vai bezvalstniekam, kuram nav likumīga pamata uzturēties Latvijas Republikā, ir tiesības iegūt pamatizglītību laika posmā, kas noteikts brīvprātīgai izceļošanai, vai laika posmā, uz kādu izraidīšana atlikta, kā arī viņa aizturēšanas laikā.

(04.03.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.03.2010.)

3.¹ pants. Atšķirīgas attieksmes aizliegums

(1) Šā likuma 3.pantā minētajām personām ir tiesības iegūt izglītību neatkarīgi no mantiskā un sociālā stāvokļa, rases, tautības, etniskās piederības, dzimuma, reliģiskās un politiskās pārliecības, veselības stāvokļa, nodarbošanās un dzīvesvietas.

(2) Atšķirīga attieksme pret personu šā panta pirmajā daļā minēto apstākļu dēļ pieļaujama, ja tā ir objektīvi pamatota ar tiesisku mērķi, kura sasniegšanai izraudzītie līdzekļi ir samērīgi.

(3) Reliģiskās organizācijas dibināta izglītības iestāde ir tiesīga balstīties uz personas reliģisko piederību, gatavību un spēju darboties labā ticībā un lojalitātē attiecībā uz konkrētās reliģijas mācību (doktrīnu), kā arī morāles un uzvedības normu, principu un ideālu kopumu, kas ir pamatā tās ticīgo pārliecībai.

(4) Aizliegts tieši vai netieši radīt personai nelabvēlīgas sekas, ja tā aizstāv savas tiesības nolūkā novērst atšķirīgu attieksmi.

(5) Ja strīdus gadījumā persona norāda uz faktoriem, kas varētu būt par pamatu tās tiešai vai netiešai diskriminācijai šā panta pirmajā daļā minēto apstākļu dēļ, izglītības programmas īstenošana pienākums ir pierādīt, ka atšķirīgas attieksmes aizliegums nav pārkāpts.

(6) Ja atšķirīgas attieksmes aizliegums vai aizliegums radīt nelabvēlīgas sekas tiek pārkāpts, personai ir tiesības prasīt pārkāpuma novēršanu, saskaņā ar Tiesībsarga likumu saņemt tiesisko atbalstu, kā arī vērsties tiesā. Personai ir tiesības prasīt zaudējumu atlīdzību un atlīdzību par morālo kaitējumu. Strīdus gadījumā atlīdzības par morālo kaitējumu apmēru nosaka tiesa pēc sava ieskata.

(7) Atšķirīgas attieksmes aizliegumu attiecībā uz pedagogiem un citām izglītības sistēmā nodarbinātām personām regulē citi likumi.

(8) Šajā pantā lietotais termins "diskriminācija" un tās veidi atbilst Patērētāju tiesību aizsardzības likumā lietotajiem terminiem.

(04.03.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.03.2010.)

4.pants. Izglītības obligātums

Obligāta ir no piecu gadu vecuma bērnu sagatavošana pamatizglītības ieguvei un pamatizglītības iegūšana vai pamatizglītības iegūšanas turpināšana līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai.

(05.07.2001. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 16.06.2009. un 01.12.2009. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

5.pants. Izglītības pakāpes

(1) Ir noteiktas šādas izglītības pakāpes:

- 1) pirmsskolas izglītība;
- 2) pamatizglītība;
- 3) vidējā izglītība;
- 4) augstākā izglītība.

(2) Izglītojamajam ir tiesības iegūt izglītību katrā nākamajā pakāpē, secīgi pārejot no vienas izglītības pakāpes uz otru.

6.pants. Izglītības veidi

Izglītības veidi ir šādi:

- 1) vispārējā izglītība;
- 2) profesionālā izglītība;
- 3) akadēmiskā izglītība.

7.pants. Izglītības mērķgrupas

Izglītības mērķgrupas ir personu kopums ar līdzīgām noteiktām vajadzībām, interesēm un spējām, kuras vēlas izglītoties vai kurām obligātās izglītības iegūšana noteikta ar likumu. Galvenās izglītības mērķgrupas veido:

- 1) pirmsskolas vecuma bērni;
- 2) obligātās izglītības vecuma bērni un jaunieši;
- 3) jaunieši;
- 4) personas ar speciālām vajadzībām;
- 5) pieaugušie.

8.pants. Izglītības ieguves formas

(1) Ir šādas izglītības ieguves formas:

- 1) klātie;ne;
- 2) neklātie;ne; neklātie;ne;ne formas paveids — tālmācība;
- 3) pašizglītība;
- 4) izglītība ģimenē.

(2) Izglītības iestāde ir tiesīga īstenot izglītības programmu apguvi klātie;ne;ne, kā arī neklātie;ne;ne formā.

(3) Izglītības programmas saturu izglītojamais var apgūt pašizglītības formā. Novērtējumu par šādi apgūtu izglītības programmu var saņemt, nokārtojot eksāmenus izglītības iestādē, kura īsteno attiecīgo programmu.

(4) Šā panta trešā daļa neattiecas uz augstākās izglītības programmām.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.02.2004. likumu, kas stājas spēkā 27.02.2004.)

8.¹ pants. Latvijas kvalifikāciju ietvarstruktūra

(1) Latvijas kvalifikāciju ietvarstruktūra ir astoņu līmeņu sistēma, kas aptver izglītības pakāpes (pamatizglītība, vidējā izglītība, augstākā izglītība) un visus izglītības veidus (vispārējā izglītība, profesionālā izglītība, akadēmiskā izglītība), kā arī ārpus formālās izglītības sistēmas iegūto profesionālo kvalifikāciju. Latvijas kvalifikāciju ietvarstruktūra ir piesaistīta Eiropas kvalifikāciju ietvarstruktūrai.

(2) Latvijas kvalifikāciju ietvarstruktūras līmeņus raksturo attiecīgajā līmenī sasniedzamie mācīšanās rezultāti. Katrā nākamajā līmenī ir ietvertas iepriekšējam līmenim noteiktās zināšanas, prasmes un kompetence.

(3) Latvijas kvalifikāciju ietvarstruktūras līmeņi ir šādi:

1) pirmais kvalifikācijas līmenis — spēja uzrādīt elementāras zināšanas un izmantot tās elementāru praktisku uzdevumu veikšanai speciālista uzraudzībā;

2) otrais kvalifikācijas līmenis — spēja uzrādīt pamatzināšanas un izmantot tās vienkāršu praktisku uzdevumu veikšanai konkrētā jomā daļēji patstāvīgi speciālista uzraudzībā;

3) trešais kvalifikācijas līmenis — spēja uzrādīt vispārējas zināšanas un izmantot tās dažādu uzdevumu veikšanai nemainīgā un stabilā vidē, uzņemoties atbildību par darba rezultātu;

4) ceturtais kvalifikācijas līmenis — spēja uzrādīt vispusīgas zināšanas un patstāvīgi plānot un organizēt darbu attiecīgajā jomā, uzņemoties atbildību, strādājot individuāli, komandā vai vadot citu cilvēku darbu;

5) piektais kvalifikācijas līmenis — spēja uzrādīt vispusīgas un specializētas attiecīgajai jomai atbilstošas zināšanas; spēja izmantot analītisku pieeju praktisku problēmu risināšanai attiecīgajā profesijā mainīgā vidē; spēja izprast savas darbības jomu plašākā sociālajā kontekstā, piedalīties attiecīgās nozares attīstīšanā, izvērtēt savu un citu cilvēku darbību;

6) sestais kvalifikācijas līmenis — spēja uzrādīt pamata un specializētas zināšanas nozarē un izmantot tās profesionālas, mākslinieciskas, inovatīvas vai pētnieciskas darbības veikšanai; spēja izmantot zinātnisku pieeju problēmu risināšanai, uzņemties atbildību un iniciatīvu; spēja pieņemt lēmumus un rast radošus risinājumus mainīgos apstākļos;

7) septītais kvalifikācijas līmenis — spēja uzrādīt padziļinātas un plašas zināšanas attiecīgajā zinātnes nozarē vai profesionālajā jomā; spēja patstāvīgi izmantot teoriju, metodes un problēmu risināšanas prasmes pētnieciskas, mākslinieciskas vai augsti kvalificētas profesionālas darbības veikšanai mainīgos apstākļos; spēja patstāvīgi formulēt un kritiski analizēt sarežģītas zinātniskas un profesionālas problēmas, integrēt dažādu jomu zināšanas, dot ieguldījumu jaunu zināšanu radīšanā;

8) astotais kvalifikācijas līmenis — spēja uzrādīt plašas pētnieciskas zināšanas un prasmes; spēja parādīt, ka pārzina un izprot aktuālākās zinātniskās teorijas un atziņas, pārvalda pētniecības metodoloģiju un mūsdienu pētniecības metodes attiecīgajā zinātnes nozarē vai profesionālajā jomā un dažādu jomu saskarē; spēja patstāvīgi paaugstināt savu zinātnisko kvalifikāciju un īstenot apjomīgus zinātniskus projektus; spēja, veicot patstāvīgu, kritisku analīzi, sintēzi un izvērtēšanu, risināt nozīmīgus pētnieciskus vai inovāciju uzdevumus.

(18.06.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.07.2015.)

9.pants. Izglītības ieguves valoda

(1) Valsts, pašvaldību un valsts augstskolu izglītības iestādēs izglītību iegūst valsts valodā.

(2) Citā valodā izglītību var iegūt:

1) privātās izglītības iestādēs;

2) valsts un pašvaldību izglītības iestādēs, kurās tiek īstenotas mazākumtautību izglītības programmas, ievērojot šā likuma 41.panta noteikumus;

3) citos likumos paredzētās izglītības iestādēs.

(3) Ikvienš izglītojamais, lai iegūtu pamatzglītību vai vidējo izglītību, apgūst valsts valodu un kārto valsts valodas zināšanu pārbaudes eksāmenus Ministru kabineta noteiktajā apjomā un kārtībā.

(3¹) Valsts dibinātās augstskolās studiju programmas īsteno valsts valodā. Svešvalodu lietošana studiju programmu īstenošanā iespējama tikai šādos gadījumos:

1) Eiropas Savienības oficiālajās valodās drīkst īstenot studiju programmas, kuras ārvalstu studējošie apgūst Latvijā, un studiju programmas, kuras tiek īstenotas Eiropas Savienības programmu un starpvalstu līgumos paredzētās sadarbības ietvaros. Ārvalstu studējošajiem studiju kursu obligātajā apjomā iekļaujama valsts valodas apguve, ja studijas Latvijā ir paredzamas ilgāk par sešiem mēnešiem vai pārsniedz 20 kredītpunktus;

2) ne vairāk par vienu piekto daļu no studiju programmas kredītpunktu apjoma drīkst īstenot Eiropas Savienības oficiālajās valodās, ievērojot, ka šajā daļā neietilpst gala un valsts pārbaudījumi, kā arī kvalifikācijas, bakalaura un maģistra darba izstrāde;

3) studiju programmu īstenošana svešvalodā ir nepieciešama studiju programmas mērķu sasniegšanai atbilstoši Latvijas Republikas izglītības klasifikācijai šādās izglītības programmu grupās: valodu un kultūras studijas, valodu programmas. Par studiju programmas atbilstību izglītības programmu grupām lemj licencēšanas komisija.

(4) Profesionālās kvalifikācijas eksāmeni kārojami valsts valodā.

(5) Akadēmiskā (bakalaura, maģistra) un zinātniskā (doktora) grāda ieguvei nepieciešamie darbi izstrādājami un aizstāvami valsts valodā, izņemot citos likumos paredzētos gadījumus.

(6) Kvalifikācijas paaugstināšana un pārkvalificēšanās, kas tiek finansēta no valsts budžeta un pašvaldību budžetiem, notiek valsts valodā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.03.2010., 15.03.2012. un 18.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 16.07.2015.)

10.pants. Izglītība un reliģija

(1) Izglītības sistēma nodrošina apziņas brīvību. Izglītojamie pēc izvēles apgūst kristīgās ticības mācību vai ētiku vai arī kristīgās ticības mācību un ētiku vienlaikus.

(2) Izglītības iestādes un reliģiskās organizācijas attiecības regulē Reliģisko organizāciju likums.

10.1 pants. Izglītība un tikumība

(1) Izglītības sistēma nodrošina izglītojamā tikumisko audzināšanu, kas atbilst Latvijas Republikas Satversmē ietvertajām un aizsargātajām vērtībām, īpaši tādām kā laulība un ģimene.

(2) Izglītības iestāde, izņemot augstskolas, aizsargā izglītojamo no tādas informācijas un metodēm izglītības un audzināšanas procesā, kas neatbilst šā likuma mērķī ietvertajai izglītojamā tikumiskās attīstības nodrošināšanai.

(18.06.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.07.2015.)

11.pants. Izglītības dokumenti

(1) Izglītojamajiem par noteiktas pakāpes (izņemot pirmsskolas izglītības pakāpi) un veida izglītības ieguvu izsniedz attiecīgu izglītības dokumentu: apliecību, atestātu vai diplomu.

(2) Valsts atzītu izglītības dokumentu izsniedz izglītojamajam, kas ir ieguvis akreditētai izglītības programmai atbilstošu izglītību.

(3) Izglītības iestāde var izsniegt dokumentu par izglītības programmas daļēju apgūšanu.

11.1 pants. Ārvalstīs izsniegto izglītības dokumentu atzīšana Latvijā

(1) Ārvalstīs izsniegto izglītības dokumentu, kā arī ārvalstīs iegūtos akadēmiskos grādus apliecinošu dokumentu

ekspertīze tiek veikta, pamatojoties uz izglītības dokumentu vai akadēmiskos grādus apliecinājošu dokumentu īpašnieka, attiecīgo izglītības iestāžu, valsts institūciju, darba devēju vai profesionālo organizāciju iesniegumu. Ārvalstīs izsniegto izglītības dokumentu, kā arī ārvalstīs iegūtos akadēmiskos grādus apliecinājošu dokumentu ekspertīzi veic Akadēmiskās informācijas centrs. Ārvalstīs izsniegto izglītības dokumentu, kā arī ārvalstīs iegūto akadēmiskos grādus apliecinājošu dokumentu ekspertīzes ietvaros sniegtie pakalpojumi ir par maksu. Ministru kabinets nosaka ekspertīzes ietvaros sniegto pakalpojumu cenrādi.

(2) Iesniegto dokumentu ekspertīzes rezultātā tiek noteikts:

1) kādam Latvijā izsniedzamam izglītības dokumentam vai Latvijā piešķiramam akadēmiskajam grādam atbilst ārvalstī izsniegtais izglītības dokuments vai ārvalstī piešķirtais akadēmiskais grāds vai kādam Latvijā izsniedzamam izglītības dokumentam vai Latvijā piešķiramam akadēmiskajam grādam to var pielīdzināt;

2) kādi papildu nosacījumi jāizpilda, lai ārvalstī izsniegto izglītības dokumentu vai ārvalstī piešķirto akadēmisko grādu varētu pielīdzināt kādam no Latvijā izsniedzamiem izglītības dokumentiem vai Latvijā piešķiramiem akadēmiskajiem grādiem, ja ārvalstī izsniegtais izglītības dokuments vai piešķirtais akadēmiskais grāds neatbilst neviena Latvijā izsniedzama izglītības dokumenta vai Latvijā piešķirama akadēmiskā grāda prasībām.

(3) Dokumenta ekspertīzes rezultātā iesnieguma iesniedzējam tiek izsniegta izziņa par to, kādam Latvijā izsniedzamam izglītības dokumentam vai Latvijā piešķiramam akadēmiskajam grādam atbilst vai ir pielīdzināms ārvalstī izsniegtais izglītības dokuments vai piešķirtais akadēmiskais grāds.

(4) Lēmumu par izglītības dokumenta atzīšanu, pamatojoties uz Akadēmiskās informācijas centra izziņu, pieņem:

1) studiju turpināšanai — augstskola, kurā izglītības dokumenta īpašnieks vēlas turpināt studijas. Augstskola var veikt papildu ekspertīzi un noteikt papildu prasības;

2) pieņemšanai darbā profesijās, kurās profesionālā darbība vai tai nepieciešamā izglītība nav reglamentēta likumos, kā arī citos normatīvajos aktos, — darba devējs;

3) profesionālās darbības veikšanai profesijās, kurās profesionālā darbība vai tai nepieciešamā izglītība ir reglamentēta likumos, kā arī citos normatīvajos aktos, — šajos likumos un citos normatīvajos aktos noteiktās institūcijas;

4) izglītības turpināšanai pamatizglītības vai vidējās izglītības pakāpē — Izglītības un zinātnes ministrija.

(5) Akadēmiskās informācijas centrs ir Izglītības un zinātnes ministrijas dibināta institūcija, kas pilda ārvalstīs izsniegto izglītības dokumentu un akadēmiskos grādus apliecinājošu dokumentu ekspertīzi un citas ar izglītības dokumentu atzīšanu un starptautisko informācijas apmaiņu saistītas funkcijas.

(11.05.2000. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.12.2014. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2015. Sk. Pārejas noteikumu 38.punktu)

12.pants. Maksa par izglītības ieguvu

(1) Maksu par pirmsskolas izglītības, pamatizglītības un vidējās izglītības ieguvu valsts vai pašvaldību izglītības iestādē, kā arī valsts augstskolu vidējās izglītības iestādē sedz no valsts budžeta, pašvaldību budžetiem vai valsts augstskolu budžetiem Ministru kabineta noteiktajā kārtībā. Privātā izglītības iestāde var noteikt maksu par izglītības ieguvu.

(2) Augstākās izglītības programmās valsts sedz maksu par izglītības ieguvu noteiktam studiju vietu skaitam atbilstoši attiecīgajā gadā noteiktajam valsts pasūtījumam; pārējām studiju vietām katra augstskola vai koledža var noteikt maksu par izglītības ieguvu.

(2¹) Pašvaldība saistošajos noteikumos var paredzēt daļēju maksu kā līdzfinansējumu par izglītības ieguvu pašvaldības dibinātajās profesionālās ievirzes izglītības iestādēs.

(3) Studijām augstākās izglītības programmās studējošais var saņemt valsts kredītu. Saņemtais kredīts atmaksājams vai dzēšams Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

(4) Ārvalstnieks vai bezvalstnieks maksā par augstākās izglītības programmas apguvi saskaņā ar noslēgto līgumu ar attiecīgo izglītības iestādi.

(5) Šā likuma 3.panta pirmās daļas 3., 4., 5., 6., 7. un 8.punktā, kā arī otrajā un trešajā daļā minētajām personām maksa par pamatizglītības un vidējās izglītības ieguvu tiek noteikta un segta tādā pašā kārtībā kā Latvijas pilsonim un Latvijas nepilsonim.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.03.2010. un 18.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 16.07.2015.)

13.pants. Starptautiskā sadarbība izglītībā

(1) Latvijas Republikas sadarbību ar citām valstīm un starptautiskajām organizācijām izglītības jomā nosaka starptautiskie līgumi.

(2) Izglītības iestāde ir tiesīga sadarboties ar ārvalstu izglītības iestādēm un starptautiskajām organizācijām.

II nodaļa Izglītības organizācija

14.pants. Ministru kabineta kompetence izglītībā

Ministru kabinets:

1) nosaka valsts atzītu izglītības dokumentu formas, izglītības dokumentu izsniegšanas kritērijus un kārtību;

1¹) nosaka Latvijas kvalifikāciju ietvarstruktūras līmeņiem atbilstošus zināšanu, prasmju un kompetenču aprakstus;

2) *(izslēgts ar 05.07.2001. likumu);*

3) nosaka kārtību, kādā valsts finansē pamatizglītības un vidējās izglītības programmas, kuras īsteno privātās izglītības iestādes;

4) nosaka kredīta saņemšanas, atmaksāšanas un dzēšanas kārtību un kredīta apmēru studijām izglītības iestāžu īstenotajās augstākās izglītības programmās;

5) nosaka obligāto izglītības vecumu sasniegušo bērnu uzskaites kārtību;

6) apstiprina Latvijas Nacionālās aizsardzības akadēmijas satversmi un privātpersonu dibināto augstskolu satversmes;

7) dibina, reorganizē un likvidē valsts izglītības iestādes un valsts izglītības atbalsta iestādes pēc izglītības un zinātnes ministra vai citu ministru priekšlikuma;

8) nosaka izglītības iestāžu un citu šajā likumā noteiktu institūciju reģistrācijas un akreditācijas, tajā skaitā ārkārtas akreditācijas un akreditācijas anulēšanas, kārtību;

9) *(izslēgts ar 16.06.2009. likumu);*

10) reglamentē augstskolu akreditācijas noteikumus un kārtību;

11) nosaka izglītības programmu licencēšanas un akreditācijas, tajā skaitā ārkārtas akreditācijas un akreditācijas anulēšanas, kārtību;

12) apstiprina pedagogu profesiju un amatu sarakstu;

12¹) nosaka kārtību un kritērijus izglītības iestāžu (izņemot augstskolas un koledžas) vadītāju profesionālās darbības novērtēšanai, tajā skaitā ārkārtas novērtēšanai un novērtēšanas anulēšanai;

12²) nosaka kārtību un vērtēšanas nosacījumus valsts un pašvaldību izglītības iestāžu (izņemot augstskolas un koledžas) vadītāju un pašvaldību izglītības pārvalžu vadītāju amatu pretendentu atlasei;

- 13) atbilstoši pedagogu profesijām apstiprina prasības pedagogiem nepieciešamajai izglītībai un profesionālajai kvalifikācijai;
- 13¹) nosaka kārtību, kādā izsniedz sertifikātu pedagoga privātprakses uzsākšanai, pagarina tā termiņu vai anulē to;
- 14) (*izslēgts ar 05.07.2001. likumu*);
- 15) nosaka kārtību, kādā valsts un pašvaldības finansē mācību līdzekļu iegādi izglītības iestādēm;
- 15¹) nosaka kārtību, kādā izvērtē un apstiprina mācību literatūras atbilstību pamatzglītības un vispārējās vidējās izglītības valsts standartam;
- 16) nosaka pedagogu darba samaksas kārtību un darba samaksas lielumu, tai skaitā zemāko pedagoga mēnešalgas likmi;
- 17) nosaka finansēšanas kārtību speciālās izglītības iestādēs un vispārējās izglītības iestāžu speciālās izglītības klasēs un grupās, un internātskolās;
- 18) nosaka izglītības attīstības pamatnostādnes turpmākajiem septiņiem gadiem kā vienotu valsts politiku un stratēģiju izglītībā;
- 18¹) nosaka valsts pirmsskolas izglītības vadlīnijas, kurās ietverti šo vadlīniju prasībām atbilstoši izglītības programmu paraugi;
- 19) nosaka valsts izglītības standartus, kuros ietverti šo standartu prasībām atbilstoši izglītības programmu paraugi, izņemot profesionālās izglītības programmu paraugus un akadēmiskās izglītības programmu paraugus;
- 20) nosaka izglītības programmu īstenošanas izmaksu minimumu uz vienu izglītojamo;
- 20¹) nosaka kārtību, kādā izglītības iestāde (izņemot augstskolas un koledžas) nodrošina bibliotekāros un informācijas pakalpojumus;
- 21) nosaka kārtību, kādā nodrošināma izglītojamo profilaktiskā veselības aprūpe, pirmās palīdzības pieejamība, kā arī izglītojamo drošība izglītības iestādēs un to organizētajos pasākumos;
- 22) nosaka pedagogu darba slodzes lielumu;
- 23) nosaka stipendiju saņemšanas kārtību un stipendiju minimālo apmēru augstākās izglītības programmās izglītojamajiem, kuri uzņemti konkursa kārtībā atbilstoši valsts finansēto vietu skaitam, un profesionālās izglītības programmās izglītojamajiem, kuri uzņemti atbilstoši valsts vai pašvaldību finansēto vietu skaitam;
- 24) nosaka interešu izglītības programmu finansēšanas kārtību;
- 25) reglamentē bērnu nometņu organizēšanas un darbības noteikumus;
- 26) nosaka kārtību, kādā valsts finansē profesionālās ievirzes izglītības programmas;
- 27) nosaka institūciju, kas kārtu pedagogu un izglītības programmu reģistrus, kā arī kārtību, kādā tie tiek vesti un uzturēti;
- 28) nosaka institūciju, kas licencē izglītības programmas;
- 29) nosaka institūciju, kas akreditē izglītības programmas un izglītības iestādes;
- 30) nosaka Valsts izglītības informācijas sistēmas saturu un uzturēšanas un aktualizācijas kārtību;
- 31) nosaka kārtību, kādā valsts finansē pieaugušo neformālās izglītības programmas, tālākizglītības programmas un profesionālās kompetences pilnveidi, kā arī kritērijus attiecīga finansējuma saņemšanai;

- 32) nosaka pedagogu profesionālās kompetences pilnveides kārtību;
- 33) nosaka kārtību, kādā notiek valsts pārbaudījumi akreditētās izglītības programmās (izņemot augstākās izglītības programmas);
- 34) nosaka atbalsta pasākumus darba devējiem darbinieku papildu izglītošanā, tai skaitā kritērijus šāda atbalsta saņemšanai un atbalsta pasākumu īstenošanas kārtību;
- 35) nosaka kārtību, kādā izglītības iestāde informē izglītojamo vecākus (personas, kas realizē aizgādību), pašvaldības vai valsts iestādes, ja izglītojamais bez attaisnojoša iemesla neapmeklē izglītības iestādi;
- 36) nosaka metodiku, pēc kuras pašvaldība nosaka vienam izglītojamajam nepieciešamās vidējās izmaksas pirmsskolas izglītības programmā (no pusotra gada vecuma līdz pamatzglītības ieguves uzsākšanai) pašvaldības izglītības iestādēs, un kārtību, kādā pašvaldība atbilstoši tās noteiktajām vienam izglītojamajam nepieciešamajām vidējām izmaksām attiecīgās pašvaldības izglītības iestādēs sedz pirmsskolas izglītības programmas izmaksas privātajai izglītības iestādei;
- 37) nosaka pedagogu profesionālās darbības kvalitātes novērtēšanas virzienus, pedagogu profesionālās darbības kvalitātes pakāpju aprakstu un kārtību, kādā organizē pedagogu profesionālās darbības kvalitātes novērtēšanu;
- 38) nosaka izglītojamo audzināšanas, arī valstiskās un tikumiskās audzināšanas, vadlīnijas izglītības iestādēs, izņemot augstskolas, tajā skaitā reglamentē Latvijas valsts simbolu — valsts karoga, valsts himnas un valsts ģerboņa — lietošanas noteikumus izglītības iestādē un tās rīkotajos pasākumos neatkarīgi no izglītības iestādes juridiskā statusa, ņemot vērā normatīvo aktu prasības. Izglītības iestāde drīkst lietot lielo valsts ģerboni valstiskās audzināšanas ietvaros. Ministru kabinets nosaka pasākumus, kādi rīkojami valsts svētku atzīmēšanai izglītības iestādēs, izņemot augstskolas;
- 39) nosaka kārtību, kādā izvērtējama informācijas, tajā skaitā mācību līdzekļu un materiālu, kā arī mācību un audzināšanas metožu atbilstība šā likuma mērķī ietvertās izglītojamā tikumiskās attīstības nodrošināšanai, kā arī šīs izvērtēšanas kritērijus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.05.2000., 05.07.2001., 20.09.2001., 16.06.2009., 01.12.2009., 04.03.2010., 15.03.2012., 09.07.2013., 18.06.2015., 03.12.2015., 05.05.2016., 23.11.2016. un 27.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 10.08.2017. 7.¹ punkts stājas spēkā 01.09.2018. un iekļauts likuma redakcijā uz 01.09.2018. Sk. Pārejas noteikumu 43. punktu)

15.pants. Izglītības un zinātnes ministrijas kompetence izglītībā

Izglītības un zinātnes ministrija:

- 1) īsteno vienotu valsts politiku un attīstības stratēģiju izglītībā;
- 2) izstrādā politikas plānošanas dokumentu un normatīvo aktu projektus izglītības jomā;
- 2¹) atbild par izglītības likumā noteiktā mērķa īstenošanu;
- 3) nodrošina Valsts izglītības informācijas sistēmas uzturēšanu un aktualizāciju;
- 4) *(izslēgts ar 16.06.2009. likumu);*
- 5) *(izslēgts ar 16.06.2009. likumu);*
- 6) organizē pedagogu izglītošanas un profesionālās meistarības pilnveides darbu, koordinē pētnieciski metodisko darbu;
- 7) izstrādā valsts pirmsskolas izglītības vadlīnijas, valsts izglītības standartus, kā arī valsts pirmsskolas izglītības vadlīnijām vai valsts izglītības standartu prasībām atbilstošus izglītības programmu paraugus;
- 8) izstrādā priekšlikumus un noteiktā kārtībā iesniedz pieprasījumu valsts budžeta līdzekļu piešķiršanai izglītībai, zinātnei, sportam, valsts valodas attīstībai un jaunatnes audzināšanai atbilstoši šā likuma mērķim;

9) kontrolē izglītībai paredzēto valsts budžeta līdzekļu likumīgu izmantošanu tās padotībā esošajās izglītības iestādēs;

10) koordinē valsts izglītības iestāžu sadarbību izglītībā ar ārvalstīm un starptautiskajām organizācijām;

11) izstrādā valsts izglītības standartu prasībām atbilstošus mācību priekšmetu vai kursu programmu (izņemot augstākās izglītības programmas) paraugus;

12) izstrādā izglītības iestāžu un izglītības atbalsta iestāžu paraugnolikumus;

13) organizē valsts pasūtījumu izglītības pamatprogrammām atbilstošu mācību līdzekļu izstrādei un izdošanai;

14) koordinē pedagogu izglītības ieguves un profesionālās kompetences pilnveides kārtību;

15) *(izslēgts ar 16.06.2009. likumu);*

16) *(izslēgts ar 04.03.2010. likumu);*

17) organizē elektronisko mācību resursu un izglītības standartiem atbilstošu mācību līdzekļu izstrādi;

18) kontrolē valsts finansēto izglītības iestāžu mācību procesa rezultātus, izstrādā un īsteno pasākumus mācību procesa kvalitātes uzlabošanai;

19) *(izslēgts ar 04.03.2010. likumu);*

20) *(izslēgts ar 11.05.2000. likumu);*

21) *(izslēgts ar 15.03.2012. likumu);*

22) *(izslēgts ar 18.06.2015. likumu);*

23) iesniedz Ministru kabinetam priekšlikumus par valsts izglītības iestāžu un izglītības atbalsta iestāžu dibināšanu, reorganizēšanu vai likvidēšanu, saskaņojot ar attiecīgajām pašvaldībām;

24) apstiprina Izglītības un zinātnes ministrijas padotībā esošo izglītības iestāžu (izņemot augstskolu un koledžu) nolikumus;

25) pieņem darbā un atbrīvo no darba Izglītības un zinātnes ministrijas padotībā esošo izglītības iestāžu (izņemot augstskolu) vadītājus;

26) ierosina pašvaldību izglītības iestāžu vadītāju un valsts augstskolu vidējās izglītības iestāžu vadītāju atbrīvošanu no darba. Saskaņo pašvaldību izglītības pārvalžu vadītāju pieņemšanu darbā un atbrīvošanu no darba;

27) *(izslēgts ar 18.06.2015. likumu).*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.05.2000., 05.07.2001., 16.06.2009., 01.12.2009., 04.03.2010., 15.03.2012., 09.07.2013. un 18.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 16.07.2015. Grozījums par 24.punkta izslēgšanu stājas spēkā 01.09.2018. un iekļauts likuma redakcijā uz 01.09.2018. Sk. Pārejas noteikumu 43.punktu)

16.pants. Citu nozaru ministriju kompetence izglītībā

(1) Citu nozaru ministrijas:

1) saskaņojot ar Izglītības un zinātnes ministriju, iesniedz Ministru kabinetam priekšlikumus par valsts izglītības iestāžu dibināšanu, reorganizēšanu vai likvidēšanu;

2) izstrādā mācību saturu profesionālajos mācību priekšmetos un profesionālo mācību priekšmetu standartus un kontrolē to ievērošanu savā padotībā esošajās izglītības iestādēs;

3) *(izslēgts ar 11.05.2000. likumu);*

4) nodrošina savā padotībā esošo izglītības iestāžu darbību, kā arī organizē un finansē standartiem atbilstošu mācību līdzekļu izdošanu un iegādi profesionālajos mācību priekšmetos;

5) kontrolē savā padotībā esošo izglītības iestāžu finansiālo un saimniecisko darbību;

6) *(izslēgts ar 04.03.2010. likumu);*

7) apstiprina savā padotībā esošo izglītības iestāžu (izņemot augstskolu un koledžu) nolikumus.

(2) Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija izstrādā metodiku, pēc kuras pašvaldība nosaka vienam izglītojamajam nepieciešamās vidējās izmaksas pirmsskolas izglītības programmā (no pusotra gada vecuma līdz pamatzglītības ieguves uzsākšanai) pašvaldības izglītības iestādēs, un kārtību, kādā pašvaldība atbilstoši tās noteiktajām vienam izglītojamajam nepieciešamajām vidējām izmaksām attiecīgās pašvaldības izglītības iestādēs sedz pirmsskolas izglītības programmas izmaksas privātajai izglītības iestādei.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.05.2000., 04.03.2010., 18.06.2015. un 03.12.2015. likumu, kas stājas spēkā 11.12.2015. Grozījums par pirmās daļas 7.punkta svīturošanu stājas spēkā 01.09.2015. un iekļauts likuma redakcijā uz 01.09.2018. Sk. Pārejas noteikumu 43.punktu)

17.pants. Pašvaldību kompetence izglītībā

(1) Katras pašvaldības pienākums ir nodrošināt bērniem, kuru dzīvesvieta deklarēta pašvaldības administratīvajā teritorijā, iespēju iegūt pirmsskolas izglītību un pamatzglītību bērna dzīvesvietai tuvākajā izglītības iestādē vai tuvākajā izglītības iestādē, kas īsteno izglītības programmu valsts valodā, nodrošināt jauniešiem iespēju iegūt vidējo izglītību, kā arī nodrošināt iespēju īstenot interešu izglītību un atbalstīt ārpusstundu pasākumus, arī bērnu nometnes.

(2) Lai nodrošinātu iespēju apmeklēt izglītības iestādi pēc brīvas izvēles bērnam, kura dzīvesvieta deklarēta pašvaldības administratīvajā teritorijā, bet kurš mācās izglītības iestādē, kas atrodas citas pašvaldības administratīvajā teritorijā, pašvaldībai atbilstoši Ministru kabineta noteiktajai kārtībai ir pienākums slēgt līgumu par piedalīšanos attiecīgās pašvaldības padotībā esošas izglītības iestādes uzturēšanas izdevumu finansēšanā.

(2¹) Ja pašvaldība bērnam, kurš sasniedz pusotra gada vecumu un kura dzīvesvieta deklarēta pašvaldības administratīvajā teritorijā, nenodrošina vietu pašvaldības izglītības iestādes īstenotā pirmsskolas izglītības programmā (no pusotra gada vecuma līdz pamatzglītības ieguves uzsākšanai) un bērns apgūst pirmsskolas izglītības programmu privātā izglītības iestādē, tad pašvaldība šim privātam pakalpojuma sniedzējam sedz izmaksas Ministru kabineta noteiktajā kārtībā. Izmaksas sedz apmērā, kas atbilst vienam izglītojamajam pirmsskolas izglītības programmā nepieciešamajām vidējām izmaksām attiecīgās pašvaldības izglītības iestādēs. Ja izglītojamais apgūst Publisko iepirkumu likumā noteiktajā kārtībā pašvaldības izraudzītās izglītības iestādes īstenotu pirmsskolas izglītības programmu, izmaksas sedz apmērā, kāds noteikts publiskā iepirkuma rezultātā.

(2²) Pašvaldība atbilstoši Ministru kabineta noteiktajai metodikai nosaka vienam izglītojamajam nepieciešamās vidējās izmaksas pirmsskolas izglītības programmā (no pusotra gada vecuma līdz pamatzglītības ieguves uzsākšanai) attiecīgās pašvaldības izglītības iestādēs. Minētās vidējās izmaksas un to aprēķināšanas kārtību pašvaldība publisko savā mājaslapā internetā.

(2³) Pašvaldība, sedzot pirmsskolas izglītības programmas izmaksas šā panta 2.¹ daļā noteiktajos gadījumos, turpina segt šīs izmaksas privātajai izglītības iestādei, ja izglītojamam rakstveidā piedāvāta vieta pašvaldības izglītības iestādē, kurā viņš ir reģistrēts uzņemšanai, bet šā izglītojamā likumīgais pārstāvis no piedāvātās vietas ir atteicies un izglītojamais turpina apgūt pirmsskolas izglītības programmu privātajā izglītības iestādē.

(2⁴) Pašvaldība saistošajos noteikumos nosaka kārtību, kādā tā nodrošina šā panta 2.¹ un 2.³ daļā noteikto izmaksu segšanu, kā arī nosacījumus lielāka atbalsta apjoma noteikšanai atbilstoši pašvaldības budžeta iespējām.

(3) Republikas pilsētas pašvaldība un novada pašvaldība:

1) saskaņojot ar Izglītības un zinātnes ministriju, dibina, reorganizē un likvidē vispārējās izglītības iestādes, tai skaitā internātskolas, speciālās izglītības iestādes un klases, kā arī pirmsskolas izglītības grupas bērniem ar speciālām vajadzībām un interešu izglītības iestādes, bet, saskaņojot ar attiecīgās nozares ministriju un Izglītības un zinātnes ministriju, dibina, reorganizē un likvidē profesionālās ievirzes izglītības iestādes;

2) pieņem darbā un atbrīvo no darba tās padotībā esošo vispārējās izglītības iestāžu, tai skaitā internātskolu, speciālo izglītības iestāžu, profesionālās izglītības iestāžu, interešu izglītības iestāžu, profesionālās ievirzes

izglītības iestāžu sportā vadītājus, saskaņojot ar Izglītības un zinātnes ministriju, bet profesionālās ievirzes izglītības iestāžu mākslā vai kultūrā vadītājus — saskaņojot ar attiecīgās nozares ministriju;

3) nosaka kārtību, kādā tās padotībā esošās izglītības iestādes finansējamas no budžeta;

4) uz savstarpēju līgumu pamata piedalās valsts un citu pašvaldību izglītības iestāžu finansēšanā;

5) uz savstarpēju līgumu pamata var piedalīties privāto izglītības iestāžu finansēšanā;

6) piešķir pašvaldības budžeta līdzekļus izglītības iestādēm un kontrolē šo līdzekļu izmantošanu;

7) uztur tās padotībā esošās izglītības iestādes, izņemot speciālās izglītības iestādes, speciālās izglītības klases un grupas vispārējās izglītības iestādēs, internātskolas, arī tās, kuras tiek finansētas no valsts budžeta, ievērojot, ka šo iestāžu finansiālais nodrošinājums nedrīkst būt mazāks par Ministru kabineta noteikto, un kontrolē šo finanšu līdzekļu izmantošanu;

8) nodrošina atbalstu tās padotībā esošo izglītības iestāžu akreditācijā konstatēto nepieciešamo uzlabojumu veikšanai šajās izglītības iestādēs;

9) nodrošina tās padotībā esošo izglītības iestāžu un izglītības atbalsta iestāžu pedagogu algām piešķirtā valsts budžeta finansējuma ieskaitīšanu izglītības iestāžu kontos;

10) nodrošina tās padotībā esošo izglītības iestāžu saimniecisko, tehnisko un medicīnas darbinieku darba samaksu, izņemot to speciālo izglītības iestāžu, speciālo izglītības klašu un grupu vispārējās izglītības iestādēs, kā arī to internātskolu saimniecisko, tehnisko un medicīnas darbinieku darba samaksu, kuras tiek finansētas no valsts budžeta;

11) nodrošina izglītojamajiem profilaktisko veselības aprūpi un pirmās palīdzības pieejamību tās padotībā esošajās izglītības iestādēs Ministru kabineta noteiktajā kārtībā, kā arī nosaka tos izglītojamos, kuru ēdināšanas izmaksas sedz pašvaldība;

12) nodrošina izglītības ieguvī izglītojamajiem ar speciālām vajadzībām (atbilstoši veselības stāvoklim, kas ietekmē izglītības ieguves veidu) speciālās izglītības iestādēs, pirmsskolas izglītības grupās bērniem ar speciālām vajadzībām, speciālās izglītības klasēs, kā arī internātskolās Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un apmērā;

13) nodrošina ēdināšanu tās padotībā esošajās speciālās izglītības iestādēs, pirmsskolas izglītības grupās bērniem ar speciālām vajadzībām, speciālās izglītības klasēs un internātskolās Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un apmērā;

14) nodrošina transportu izglītojamo nokļūšanai izglītības iestādē un atpakaļ dzīvesvietā, ja nav iespējams izmantot sabiedrisko transportu;

15) nodrošina bērnu un jauniešu karjeras izglītību;

16) nodrošina bērnu un jauniešu interešu izglītību, izsniedz licences interešu izglītības programmu īstenošanai;

17) nodrošina bērnu tiesību aizsardzību izglītības jomā;

18) sniedz konsultatīvu palīdzību ģimenēm bērnu audzināšanā;

19) nodrošina pašvaldības pedagoģiski medicīniskās komisijas darbību un pieejamību bērniem ar speciālām vajadzībām;

20) veic obligātā izglītības vecuma bērnu uzskaiti Ministru kabineta noteiktajā kārtībā;

21) nosaka pabalstu un cita veida materiālās palīdzības apmēru un piešķiršanas kārtību izglītojamajiem tās padotībā esošās izglītības iestādēs;

22) īsteno politiku pieaugušo izglītībā un nodrošina piešķirtā finansējuma sadali un uzraudzību pār finanšu līdzekļu izlietojumu;

23) finansē no sava budžeta valsts pirmsskolas izglītības vadlīnijām, valsts pamatizglītības, vispārējās vidējās izglītības, profesionālās vidējās izglītības un arodizglītības standartiem atbilstošu mācību līdzekļu — papildu literatūras, uzskates līdzekļu, didaktisko spēļu, digitālo mācību līdzekļu un resursu, izdales materiālu, mācību tehnisko līdzekļu, mācību materiālu, iekārtu un aprīkojuma — iegādi tās padotībā esošām izglītības iestādēm;

23¹) veicina iespēju izglītības iestādēm izmantot vienoto bibliotēku informācijas sistēmu;

24) organizē pedagogu profesionālās meistarības pilnveidi, koordinē un nodrošina metodisko darbu;

25) nosaka no pašvaldības budžeta līdzekļiem apmaksāto vietu skaitu augstskolās un koledžās;

26) nodrošina valsts pārbaudes darbu, tai skaitā centralizēto eksāmenu, organizēšanu Ministru kabineta noteiktajā kārtībā;

27) atbalsta izglītojamo piedalīšanos mācību priekšmetu olimpiādēs, konkursos, skatēs, projektos un sporta sacensībās;

28) ievēro citos normatīvajos aktos noteiktās pašvaldību funkcijas izglītības jomā.

(4) *(Izslēgta ar 13.11.2008. likumu.)*

(5) *(Izslēgta ar 13.11.2008. likumu.)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.05.2000., 05.07.2001., 20.09.2001., 05.02.2004., 13.11.2008., 04.03.2010., 09.07.2013., 18.06.2015. un 03.12.2015. likumu, kas stājas spēkā 11.12.2015.)

18.pants. Republikas pilsētu un novadu pašvaldību funkciju nodrošināšana izglītības jomā

(1) Lai īstenotu savas funkcijas izglītības jomā, pašvaldība izveido vismaz vienu izglītības speciālista amatu vai izglītības pārvaldes iestādi. Izglītības speciālistam un izglītības pārvaldes iestādes vadītājam ir nepieciešama akadēmiskā izglītība vai otrā līmeņa profesionālā augstākā izglītība un vismaz triju gadu darba pieredze izglītības jomā vai izglītības vadības darbā.

(2) Pašvaldības izglītības speciālistu darba samaksu un pašvaldības izglītības pārvaldes iestādi finansē no attiecīgās pašvaldības budžeta.

(3) Novadu pašvaldības var apvienoties vienas vai vairāku funkciju īstenošanai izglītības jomā, savstarpēji vienojoties par finansēšanas kārtību.

(13.11.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.12.2008. Panta jaunā redakcija stājas spēkā 01.07.2009. Sk. Pārejas noteikumus.)

19.pants. Izglītības atbalsta iestāde

(1) Izglītības atbalsta iestāde ir valsts, pašvaldību, kā arī citu juridisko un fizisko personu dibināta iestāde, kuras mērķis ir nodrošināt metodisko, zinātnisko, informatīvo un citāda veida intelektuālo atbalstu izglītojamajiem, pedagogiem, izglītojamo vecākiem un izglītības iestādēm.

(2) Izglītības atbalstu var nodrošināt arī tādas juridiskās personas, kuru nolikumā (statūtos) izglītības atbalsta nodrošināšana paredzēta kā viens no darbības veidiem.

20.pants. Izglītības kvalitātes valsts dienests

(1) Šā likuma, vispārējās izglītības likuma, profesionālās izglītības likuma, Augstskolu likuma un citu ar izglītību saistīto normatīvo aktu ievērošanu kontrolē Izglītības kvalitātes valsts dienests.

(2) Izglītības kvalitātes valsts dienests ir Izglītības un zinātnes ministrijas pārraudzībā esoša iestāde. Tās darbību nosaka Ministru kabineta apstiprināts nolikums.

(3) Izglītības kvalitātes valsts dienests:

- 1) kontrolē izglītības procesa atbilstību šim likumam, citiem izglītību regulējošiem likumiem un normatīvajiem aktiem;
- 2) analizē izglītības iestāžu darbību, izstrādā priekšlikumus normatīvo aktu grozījumiem un izglītības iestāžu darba uzlabošanai;
- 3) ierosina darba devējam disciplināri sodīt izglītības iestādes vadītāju vai pedagogu vai lauzt ar viņu noslēgto darba līgumu gadījumos, kad konstatēts likumu vai citu normatīvo aktu pārkāpums;
- 4) likumā noteiktajā kārtībā un gadījumos administratīvi sodīt personas;
- 5) uz laiku, kamēr izglītības iestādes dibinātājs nav izskatījis attiecīgo jautājumu un pieņēmis lēmumu, apturēt amatpersonu rīkojumus un atstādināt amatpersonas no pienākumu pildīšanas gadījumos, kad ir apdraudēta izglītojamo veselība vai dzīvība, kā arī citos likuma pārkāpumu gadījumos. Izglītības kvalitātes valsts dienesta lēmuma par amatpersonas vai pedagoga atstādināšanu no pienākumu pildīšanas pārsūdzēšana neaptur tā izpildi;
- 6) izsniedz sertifikātus pedagoga privātprakses uzsākšanai, kā arī pagarina tā termiņu vai anulē to Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

(4) Izglītības kvalitātes valsts dienesta vadītājam un viņa pilnvarotām dienesta amatpersonām ir tiesības:

- 1) uzrādot dienesta apliecību, bez iepriekšējas paziņošanas apmeklēt jebkuras izglītības iestādes telpas un citas telpas, kas saistītas ar izglītības procesa norisi;
- 2) pieprasīt rakstveida vai mutvārdu paskaidrojumu no jebkuras juridiskās vai fiziskās personas dienesta kompetencē esošajos jautājumos;
- 3) pieprasīt un saņemt no juridiskajām un fiziskajām personām dienesta pienākumu pildīšanai nepieciešamo informāciju un dokumentu kopijas dienesta kompetencē esošajos jautājumos;
- 4) veikt pārbaudi, pieaicinot, ja nepieciešams, tiesībsardzības iestāžu darbiniekus vai citus speciālistus, fotografēt, izdarīt audioierakstus un videoierakstus dienesta kompetences ietvaros;
- 5) sastādīt pārbaudes aktu un uzdot novērst pārbaudes laikā konstatētos ar izglītību saistīto normatīvo aktu pārkāpumus;
- 6) sastādīt protokolu par administratīvo pārkāpumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.02.2004., 16.06.2009., 05.05.2016. un 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

21.pants. Sabiedrības līdzdalība izglītībā

(1) Sabiedrība piedalās izglītības organizēšanā un attīstībā, popularizējot visu veidu izglītību, veicot izglītošanu un sekmējot izglītības kvalitātes uzlabošanu, veidojot izglītības programmas, aizsargājot izglītojamo un pedagogu tiesības un intereses izglītības ieguves un darba procesā, veidojot izglītības un izglītības atbalsta iestādes, biedrības un nodibinājumus.

(2) Valsts un pašvaldību izglītības pārvaldes iestādes nodrošina šā panta pirmajā daļā minēto uzdevumu veikšanai nepieciešamo informāciju, konsultācijas un metodisko palīdzību.

(3) Lai nodrošinātu tai noteikto izglītības pārvaldes un izglītības atbalsta funkciju, attiecīgu uzdevumu veikšanu (tai skaitā augstākās izglītības programmu un augstskolu un koledžu akreditācijas organizēšanu) Izglītības un zinātnes ministrija var deleģēt privātpersonai vai publiskai personai, slēdzot deleģēšanas līgumu.

(4) Šā panta trešajā daļā minētie deleģēšanas līgumi var ietvert tiesības izdot administratīvos aktus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.03.2010. un 18.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 16.07.2015.)

III nodaļa Izglītības iestādes

22.pants. Izglītības iestāžu darbības tiesiskais pamats

(1) Valsts, pašvaldību izglītības iestādes, valsts augstskolu vidējās izglītības iestādes un privātās izglītības iestādes, izņemot komercsabiedrības un augstskolas, darbojas, pamatojoties uz šo likumu, citiem likumiem un normatīvajiem aktiem, kā arī attiecīgās iestādes nolikumu, kuru apstiprina iestādes dibinātājs.

(2) Valsts, pašvaldību un privātās komercsabiedrības, izņemot augstskolas, izglītojošo darbību veic, pamatojoties uz šo likumu, citiem likumiem un normatīvajiem aktiem, kā arī uz to dibinātāju apstiprinātu nolikumu par izglītojošo darbību.

(3) Augstskolas darbojas, pamatojoties uz šo likumu, Augstskolu likumu un citiem normatīvajiem aktiem, kā arī uz attiecīgās augstskolas satversmi. Augstskolu satversmes apstiprina Augstskolu likumā noteiktajā kārtībā.

(4) Koledžas darbojas, pamatojoties uz šo likumu, Augstskolu likumu un citiem normatīvajiem aktiem, kā arī uz attiecīgās koledžas nolikumu. Koledžu nolikumus izdod Augstskolu likumā noteiktajā kārtībā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.03.2010. un 18.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 16.07.2015.)

23.pants. Izglītības iestādes dibināšanas, reorganizācijas un likvidēšanas kārtība

(1) Valsts izglītības iestādes dibina, reorganizē un likvidē Ministru kabinets pēc izglītības un zinātnes ministra vai citas nozares ministra priekšlikuma.

(2) Pašvaldību izglītības iestādes dibina, reorganizē un likvidē pašvaldības, saskaņojot ar Izglītības un zinātnes ministriju vai attiecīgās nozares ministriju un Izglītības un zinātnes ministriju.

(2¹) Valsts augstskolu vidējās izglītības iestādes dibina, reorganizē un likvidē valsts augstskolas (izņemot Latvijas Nacionālo aizsardzības akadēmiju), saskaņojot ar Izglītības un zinātnes ministriju.

(3) Privātās izglītības iestādes dibina, reorganizē un likvidē juridiskās un fiziskās personas. Valsts un pašvaldības var piedalīties privāto komercsabiedrību dibināšanā.

(4) Ārvalsts juridiskā persona var dibināt, reorganizēt un likvidēt izglītības iestādi saskaņā ar šo likumu un citiem likumiem, kā arī starptautiskajiem līgumiem.

(5) Par izglītības iestādes likvidāciju vai reorganizāciju attiecīgās institūcijas un personas informējamās ne vēlāk kā sešus mēnešus iepriekš.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.09.2001., 04.03.2010. un 18.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 16.07.2015.)

24.pants. Izglītības iestāžu reģistrs un reģistrācijai nepieciešamie dokumenti

(1) Ikviens izglītības iestāde mēneša laikā no tās dibināšanas dienas iesniedz iesniegumu par izglītības iestādes reģistrāciju Izglītības iestāžu reģistrā. Izglītības iestāžu reģistrs ir Valsts izglītības informācijas sistēmas sastāvdaļa, un to kārtro Ministru kabineta noteikta institūcija. Augstskolas reģistrējamas Izglītības iestāžu reģistrā Augstskolu likumā noteiktajā kārtībā.

(2) Izglītības iestāžu reģistrā iekļaujamas šādas ziņas:

1) izglītības iestādes nosaukums, tās juridiskā adrese, izglītības programmas īstenošanas vietas adrese;

2) izglītības iestādes dibinātājs, izglītības iestādes juridiskais statuss;

3) datums, kad pieņemts lēmums par izglītības iestādes dibināšanu vai izglītojošās darbības uzsākšanu, izglītības pakāpe un izglītības veids, kurā tiek īstenota izglītības programma;

4) izglītības iestādes vadītājs;

5) izglītības iestādes telpu platība, tehniskais aprīkojums, to atbilstība būvniecības, drošības, higiēnas prasībām;

- 6) izglītības iestādes finansējuma avoti un kārtība;
- 7) izglītības iestādes reģistrācijas datums;
- 8) ziņas par izglītības iestādes reorganizāciju, darbības izbeigšanu (likvidāciju), izslēgšanu no Izglītības iestāžu reģistra;
- 9) izglītības iestādes darbību reglamentējošā normatīvā akta (nolikuma) apstiprināšanas datums;
- 10) citas ziņas, ja to tieši paredz likums.

(3) Izglītības iestādes reģistrāciju nodrošina iestādes dibinātājs. Iesniegumu par izglītības iestādes reģistrāciju iesniedz dibinātāja pilnvarota persona. Iesniegumam par izglītības iestādes reģistrāciju pievienojams izglītības iestādes dibinātāja apstiprināts izglītības iestādes darbības nolikums un dokumenti, kas apliecina Izglītības iestāžu reģistrā norādāmo informāciju. Iesniegumam par koledžas reģistrāciju papildus pievienojami dokumenti, kas apliecina koledžas resursu (piemēram, finanšu resursi, materiāltehniskā un informatīvā bāze, akadēmiskais personāls) atbilstību Ministru kabineta noteiktajiem kritērijiem koledžas darbības uzsākšanai.

(4) Mēneša laikā no šā panta trešajā daļā minēto dokumentu iesniegšanas dienas izglītības iestāde tiek iekļauta Izglītības iestāžu reģistrā un tai izsniedz reģistrācijas apliecību.

(5) Lēmums par izglītības iestādes reorganizāciju vai likvidāciju 10 dienu laikā paziņojams Izglītības iestāžu reģistram.

(6) Izglītības iestāžu reģistrā iekļautās ziņas ikvienam ir pieejamas bez maksas.

(05.05.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.06.2016. Sk. Pārejas noteikumu 49. punktu)

25.pants. Izglītības iestādes darbības uzsākšana

(1) Izglītības iestāde ir tiesīga normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā uzsākt izglītības programmu īstenošanu ar dienu, kad tā reģistrēta Izglītības iestāžu reģistrā. Izglītības iestādes reģistrācijas dienu uzskata arī par administratīvā akta paziņošanas dienu.

(2) Izglītības iestāde, kura īsteno šajā likumā noteiktu licencējamu izglītības programmu, ir tiesīga uzņemt izglītojamos tikai pēc attiecīgas licences saņemšanas izglītības programmas īstenošanai. Šis noteikums neattiecas uz šā likuma 47.panta otrajā daļā minētajām izglītības iestādēm.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.05.2000. un 04.03.2010. likumu, kas stājas spēkā 26.03.2010.)

26.pants. Izglītības iestādes nosaukums

(1) Izglītības iestādes nosaukumam un izglītības iestādes struktūrvienības nosaukumam jāatbilst šajā likumā noteikto izglītības pakāpju un veidu nosaukumiem.

(2) Izglītības iestādes nosaukumam skaidri un noteikti jāatšķiras no citiem Izglītības iestāžu reģistrā jau reģistrētiem izglītības iestāžu nosaukumiem.

(3) Izglītības iestādes nosaukums ir valsts valodā.

(4) Izglītības iestāde saskaņā ar tās vēsturiskajām tradīcijām ir tiesīga izmantot ar izglītības un zinātnes ministra atļauju citu nosaukumu, kas nav pretrunā ar šo likumu un citiem normatīvajiem aktiem.

(04.03.2010. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 16.07.2015.)

27.pants. Izglītības iestāžu akreditācija

(1) Izglītības iestādes, izņemot tās, kuras īsteno tikai interešu izglītības programmas, tiek akreditētas Ministru kabineta noteiktajā kārtībā. Izglītības iestādes, kuras īsteno pamata un vidējās pakāpes izglītības programmas, tiek akreditētas uz sešiem gadiem Ministru kabineta noteiktajā kārtībā. Akreditācija veicama piecu gadu laikā no izglītības iestādes darbības uzsākšanas dienas.

(2) Ja izglītības iestādes darbībā konstatēti būtiski normatīvo aktu pārkāpumi, institūcija, kas pieņem lēmumu par izglītības iestādes akreditāciju, pamatojoties uz izglītības iestādes dibinātāja vai Izglītības un zinātnes ministrijas ierosinājumu, var pieņemt lēmumu par izglītības iestādes ārkārtas akreditāciju.

(3) Šā panta otrā daļa neattiecas uz augstskolām un koledžām.

(04.03.2010. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

28.pants. Izglītības iestādes patstāvība

Izglītības iestāde ir patstāvīga izglītības programmu izstrādē un īstenošanā, darbinieku izraudzīšanā, finanšu, saimnieciskajā un citā darbībā saskaņā ar šo likumu, citiem likumiem un normatīvajiem aktiem un izglītības iestādes nolikumu vai satversmi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.02.2004. likumu, kas stājas spēkā 27.02.2004.)

29.pants. Izglītības iestādes dibinātāja kompetence

Izglītības iestādes dibinātājs nodrošina izglītības iestādes nepārtrauktai darbībai nepieciešamos finanšu un materiālos līdzekļus, ievērojot Ministru kabineta noteikumus par izglītības iestāžu finansiālo un materiālo nodrošinājumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.02.2004. likumu, kas stājas spēkā 27.02.2004.)

30.pants. Izglītības iestādes vadītājs

(1) Izglītības iestādes vadītājs atbild par izglītības iestādes darbību un tās rezultātiem, par šā likuma un citu izglītības iestādes darbību reglamentējošo normatīvo aktu ievērošanu, kā arī par intelektuālo, finanšu un materiālo līdzekļu racionālu izmantošanu.

(2) Izglītības iestādes vadītājs savu pilnvaru ietvaros patstāvīgi lemj par izglītības iestādes intelektuālo, finanšu un materiālo līdzekļu izmantošanu un nosaka izglītības iestādes darbinieku darba samaksu, kas nav mazāka par Ministru kabineta noteikto darba samaksu.

(3) Izglītības iestādes vadītājam ir pienākums nodrošināt izglītības iestādes padomes izveidošanu un darbību. Izglītības iestādes vadītājs vienu reizi mācību gadā sniedz padomei atskaiti par izglītības procesu un tā rezultātiem, kā arī par izglītības iestādes darba organizācijas apstākļiem. Šie noteikumi neattiecas uz augstskolu.

(3¹) Izglītības iestādes vadītājam ir pienākums nodrošināt izglītības iestādes piekļuvi bibliotekāriem, informācijas un karjeras attīstības atbalsta pakalpojumiem.

(3²) Izglītības iestādes vadītāja pienākums ir organizēt pedagogu profesionālās darbības kvalitātes novērtēšanu.

(4) Par izglītības iestādes vadītāju ir tiesīga strādāt persona, kurai ir nevainojama reputācija, kura ir lojāla Latvijas Republikai un tās Satversmei, tostarp nepārkāpj diskriminācijas un atšķirīgas attieksmes pret personu aizliegumu, kurai ir attiecīga izglītība un nepieciešamā profesionālā kvalifikācija. Par vispārējās pamatzglītības vai vispārējās vidējās izglītības iestādes vadītāju ir tiesīga strādāt persona, kurai ir augstākā pedagoģiskā izglītība vai augstākā un pedagoģiskā izglītība, kā arī persona ar augstāko izglītību, kura apgūst pedagoģisko izglītību.

(4¹) Izglītības iestāžu (izņemot augstskolas un koledžas) vadītāju profesionālā darbība tiek novērtēta Ministru kabineta noteiktajā kārtībā ne retāk kā reizi sešos gados. Lēmumu par izglītības iestādes vadītāja atbilstību ieņemamam amatam pieņem, pamatojoties uz novērtēšanas rezultātiem. Ja izglītības iestādes vadītāja profesionālā darbība novērtēta kā neapmierinoša, personai aizliegts ieņemt izglītības iestādes vadītāja amatu. Novērtēšanas rezultātus var ņemt vērā, veicot izglītības iestādes vadītāja materiālo stimulēšanu.

(5) Izglītības iestāžu vadītāju amatu nosaukumi ir šādi:

1) vadītājs — pirmsskolas izglītības iestādēs;

2) direktors — pamatzglītības, vidējās izglītības iestādēs, koledžās, profesionālās ievirzes, interešu izglītības iestādēs;

3) rektors — augstskolās.

(6) Ja Izglītības kvalitātes valsts dienests vai darba devējs konstatē izglītības iestādes vadītāja vai viņa rīcības neatbilstību šā panta ceturtajā daļā vai šā likuma 51.panta pirmās daļas 2.¹ punktā noteiktajām prasībām, personai ir aizliegts ieņemt izglītības iestādes vadītāja amatu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 10.05.2001., 05.07.2001., 20.09.2001., 05.02.2004., 16.06.2009., 04.03.2010., 09.07.2013., 18.06.2015., 23.11.2016. un 27.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 10.08.2017.)

31.pants. Izglītības iestādes padome

(1) Izglītības iestādes padome ir pirmsskolas, pamatzglītības, vidējās izglītības vai profesionālās ievirzes izglītības iestādes koleģiāla institūcija, kurā darbojas:

- 1) izglītojamo deleģēti pārstāvji, izņemot izglītojamos pirmsskolas izglītības programmās;
- 2) izglītojamo vecāku (personu, kas realizē aizgādību) deleģēti pārstāvji;
- 3) izglītības iestādes pedagogu un citu darbinieku deleģēti pārstāvji.

(2) Izglītības iestādes padomē vecāku (personu, kas realizē aizgādību) pārstāvji ir vairākumā. Šis noteikums neattiecas uz vakara (maiņu) vidusskolas padomi. Vecāku (personu, kas realizē aizgādību) pārstāvjus ar balsu vairākumu ievēlē izglītības iestādes vecāku sapulce. Izglītības iestādes darbinieku nevar deleģēt padomē kā vecāku (personu, kas realizē aizgādību) pārstāvi. Izglītības iestādes padomes vadītāju ievēlē no vecāku (personu, kas realizē aizgādību) pārstāvju vidus. Padomes sastāvā var iekļaut izglītības iestādes vadītāju un izglītības iestādes dibinātāja pārstāvi.

(3) Izglītības iestādes padome:

- 1) sniedz priekšlikumus izglītības iestādes attīstībai;
- 2) piedalās izglītības procesa un tā rezultātu apspriešanā un sniedz priekšlikumus izglītības kvalitātes uzlabošanai izglītības iestādē;
- 3) sniedz priekšlikumus jautājumos par izglītojamo un izglītības iestādes darbinieku tiesībām un pienākumiem;
- 4) sniedz izglītības iestādes vadītājam priekšlikumus par iestādes darba organizāciju, budžeta sadalījumu un izglītības programmu īstenošanu;
- 5) ir tiesīga lemt par to, kādus šā likuma 1.panta 12.⁴ punkta "k" apakšpunktā minētos individuālos mācību piederumus nodrošina izglītojamo vecāki (personas, kas realizē aizgādību);
- 5¹) lemj par mācību un audzināšanas procesā izmantojamo metožu un informācijas, tajā skaitā mācību līdzekļu un materiālu, atbilstību šā likuma mērķī ietvertajai izglītojamā tikumiskās attīstības nodrošināšanai, kā arī tikumiskās audzināšanas vadlīnijām;
- 6) risina tās kompetencē esošus organizatoriskos, tai skaitā ar izglītības iestādes rīkotajiem pasākumiem saistītus jautājumus;
- 7) veicina izglītības iestādes sadarbību ar sabiedrību;
- 8) informē par savu darbību un pieņemtajiem lēmumiem izglītības iestādes padomes darbu reglamentējošā normatīvajā aktā noteiktajā kārtībā;
- 9) ir tiesīga veidot [vecāku (personu, kas realizē aizgādību), izglītojamo] interešu grupas un institūcijas, tajās iesaistot attiecīgās izglītības iestādes izglītojamos un viņu vecākus (personas, kas realizē aizgādību);
- 10) veic citus izglītības iestādes padomes darbu reglamentējošā normatīvajā aktā un citos normatīvajos aktos noteiktos pienākumus.

(4) Izglītības iestādes padome darbojas saskaņā ar izglītības iestādes padomes darbību reglamentējošu normatīvo

aktu, ko, saskaņojot ar izglītības iestādes vadītāju, izdod pati padome.

(09.07.2013. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 16.07.2015.)

IV nodaļa

Valsts pirmsskolas izglītības vadlīnijas, valsts izglītības standarti un izglītības programmas

(Nodaļas nosaukums 01.12.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

32.pants. Valsts izglītības standarts

(1) Valsts izglītības standarts ir dokuments, kas atbilstoši izglītības pakāpei, izglītības veidam un mērķgrupai nosaka:

- 1) izglītības programmu stratēģiskos mērķus un galvenos uzdevumus;
- 2) izglītības obligāto saturu;
- 3) izglītojamā iegūtās izglītības vērtēšanas pamatprincipus un kārtību.

(2) Valsts izglītības standarta ievērošana ir obligāta katrai juridiskajai un fiziskajai personai, kas izstrādā un īsteno attiecīgo izglītības programmu.

(3) Valsts izglītības standartā ietver attiecīgā izglītības standarta prasībām atbilstošus izglītības programmu paraugus, izņemot profesionālās izglītības programmu paraugus un akadēmiskās izglītības programmu paraugus.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 15.03.2012. un 09.07.2013. likumu, kas stājas spēkā 07.08.2013.)

33.pants. Izglītības programmas

(1) Izglītības programma ir izglītības iestādes vai citas šajā likumā noteiktas institūcijas izglītojošo darbību reglamentējošs dokuments, ar kuru atbilstoši izglītības pakāpei, izglītības veidam, mērķgrupai un valsts izglītības standartam vai valsts pirmsskolas izglītības vadlīnijām tiek noteikti:

- 1) izglītības programmas mērķi, uzdevumi un plānotie rezultāti;
- 2) prasības izglītojamo iepriekš iegūtajai izglītībai (izņemot pirmsskolas izglītības programmas);
- 3) izglītības saturs kā vienots mācību priekšmetu vai kursu saturu kopums (izņemot pirmsskolas izglītības programmas);
- 4) izglītības programmas īstenošanas plāns;
- 5) izglītības programmas īstenošanai nepieciešamā personāla, finanšu un materiālo līdzekļu izvērtējums atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem par izglītības programmu īstenošanas izmaksu minimumu uz vienu izglītojamo.

(2) Izglītības programmas atbilstoši valsts pirmsskolas izglītības vadlīnijām vai valsts izglītības standartiem un normatīviem izstrādā izglītības iestāde, saskaņojot ar tās dibinātāju.

(3) Izglītības programma akreditējama Ministru kabineta noteiktajā kārtībā divu gadu laikā no tās īstenošanas uzsākšanas dienas un ne retāk kā reizi sešos gados. Ja izglītības programmas īstenošanā konstatēti būtiski normatīvo aktu pārkāpumi, institūcija, kas pieņem lēmumu par izglītības programmas akreditāciju, pamatojoties uz izglītības iestādes dibinātāja vai izglītības un zinātnes ministrijas ierosinājumu, var pieņemt lēmumu par izglītības programmas ārkārtas akreditāciju.

(4) Šā panta trešā daļa neattiecas uz augstskolām un koledžām.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.05.2000., 05.07.2001., 05.02.2004., 01.12.2009., 09.07.2013. un 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

34.pants. Mācību priekšmetu vai kursu programmas

(1) Mācību priekšmetu vai kursu programmas ir tiesības izstrādāt vai izraudzīties šīs programmas īstenojošiem pedagogiem atbilstoši izglītības programmai.

(2) Mācību priekšmetu vai kursu programmu apstiprina izglītības iestādes vadītājs.

35.pants. Iegūtās izglītības vērtēšana

(1) Iegūtās izglītības vērtēšanas pamatprincipi noteikti valsts pirmsskolas izglītības vadlīnijās, pamatkritēriji un kārtība noteikta valsts izglītības standartos.

(2) Akreditētām izglītības programmām atbilstošas izglītības ieguve izglītības iestādē noslēdzas ar valsts pārbaudījumiem.

(3) Profesionālās kvalifikācijas ieguves kārtību nosaka Profesionālās izglītības likums un Augstskolu likums.

(4) Iegūtās akadēmiskās izglītības vērtēšana notiek saskaņā ar Augstskolu likumu.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.12.2009. un 04.03.2010. likumu, kas stājas spēkā 26.03.2010.)

V nodaļa Izglītības programmu veidi un to īstenošana

36.pants. Izglītības programmu īstenošana

(1) Izglītības programmas tiek īstenotas izglītības iestādē, biedrībā, nodibinājumā, amatu meistarību darbnīcā, studijā vai Nacionālo bruņoto spēku vienībā, kuras uzdevumos ietilpst pieaugušo izglītības programmu īstenošana. Izglītības programmas īstenošana uzsākama viena gada laikā no licences saņemšanas dienas.

(2) Izglītības iestāde ir tiesīga īstenot vairākas izglītības programmas.

(3) Izglītības programmas tiek īstenotas personas dzīvībai un veselībai drošos apstākļos.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.05.2000., 09.07.2013. un 05.05.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.06.2016.)

37.pants. Izglītības programmu īstenošana laikā

(1) Izglītības programmām ir noteikts īstenošanas ilgums.

(2) Izglītības darba laika vienības ir mācību vai studiju gads, semestris, mācību nedēļa, mācību diena un mācību nodarbība (akadēmiskā stunda).

38.pants. Izglītības programmu veidi

(1) Ir šādi izglītības programmu veidi:

- 1) vispārējās izglītības programmas;
- 2) profesionālās izglītības programmas;
- 3) akadēmiskās izglītības programmas;
- 4) tālākizglītības programmas;
- 5) interešu izglītības programmas.

(2) Izglītības programmu īpašie veidi ir:

- 1) mazākumtautību izglītības programmas;
- 2) speciālās izglītības programmas;
- 3) sociālās korekcijas izglītības programmas;
- 4) pieaugušo izglītības programmas;
- 5) profesionālās ievirzes izglītības programmas.

(3) Detalizētu izglītības programmu iedalījumu nosaka Izglītības un zinātnes ministrijas apstiprināts Izglītības programmu klasifikators.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.07.2001. likumu, kas stājas spēkā 01.09.2001.)

39.pants. Izglītības programmu reģistrs

(1) Dati par visām licencētajām un akreditētajām izglītības programmām viena mēneša laikā pēc licences saņemšanas vai programmas akreditācijas ierakstāmi Izglītības programmu reģistrā, kas ir Valsts izglītības informācijas sistēmas sastāvdaļa.

(2) Izglītības programmu reģistrs ir pieejams ikvienam bez maksas (arī internetā). Licencēto un akreditēto izglītības programmu saraksts tiek publicēts reizi gadā ne vēlāk kā līdz 1.martam.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.03.2010. un 15.03.2012. likumu, kas stājas spēkā 18.04.2012.)

40.pants. Vispārējās izglītības programmas

(1) Vispārējās izglītības programmas nodrošina izglītojamā vispārēju garīgo un fizisko spēju attīstību, sagatavo viņu izglītības turpināšanai, darbam un dzīvei sabiedrībā.

(2) Vispārējās izglītības programmu īstenošanas kārtību nosaka vispārējās izglītības likums. Vispārējās izglītības programmas un īpašo veidu programmas īstenošanai jāsaņem attiecīga licence.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.05.2000. un 15.03.2012. likumu, kas stājas spēkā 18.04.2012.)

41.pants. Mazākumtautību izglītības programmas

(1) Mazākumtautību izglītības programmas izstrādā izglītības iestāde, izvēloties kādu no valsts pirmsskolas izglītības vadlīnijās vai attiecīgajā valsts izglītības standartā ietvertajiem izglītības programmu paraugiem.

(2) Mazākumtautību izglītības programmās papildus iekļauj attiecīgās etniskās kultūras apguvei un mazākumtautību integrācijai Latvijā nepieciešamo saturu.

(3) (Izslēgta ar 15.03.2012. likumu)

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 01.12.2009., 04.03.2010. un 15.03.2012. likumu, kas stājas spēkā 18.04.2012.)

42.pants. Speciālās izglītības programmas

(1) Persona ar speciālām vajadzībām var iegūt speciālo izglītību izglītības iestādē, ja tai šajā iestādē ir nodrošinātas iespējas iegūt veselības stāvoklim un attīstības traucējuma raksturam atbilstošu izglītību.

(2) Speciālās izglītības programmas īsteno, ņemot vērā izglītojamā veselības stāvokli.

(3) Speciālo izglītības programmu īstenošanas kārtību nosaka vispārējās izglītības likums, profesionālās izglītības likums un citi likumi.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.07.2001. likumu, kas stājas spēkā 01.09.2001.)

43.pants. Sociālās korekcijas izglītības programmas

(1) Sociālās korekcijas izglītības programmas apgūst personas ar sociālās uzvedības novirzēm.

(2) Sociālās korekcijas izglītības programmas īsteno sociālās korekcijas izglītības iestādēs vai sociālās korekcijas klasēs vispārējās izglītības iestādēs.

44.pants. Profesionālās izglītības programmas

(1) Profesionālās izglītības programmas nodrošina izglītojamā garīgo un fizisko spēju attīstību, praktisku un teorētisku sagatavošanos profesionālai darbībai noteiktā profesijā un dzīvei sabiedrībā.

(2) Profesionālās izglītības programmu īstenošanas kārtību nosaka Profesionālās izglītības likums un Augstskolu likums. Profesionālās izglītības programmas īstenošanai jāsaņem attiecīga licence.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.05.2000. likumu, kas stājas spēkā 06.06.2000.)

45.pants. Akadēmiskās izglītības programmas

(1) Akadēmiskās izglītības jeb studiju programmas īsteno augstskolas.

(2) Akadēmiskās izglītības programmu īstenošanas kārtību nosaka Augstskolu likums. Akadēmiskās izglītības programmas īstenošanai jāsaņem attiecīga licence.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.05.2000. likumu, kas stājas spēkā 06.06.2000.)

46.pants. Pieaugušo izglītības programmas

(1) Pieaugušo izglītībā var piedāvāt formālās un neformālās izglītības programmas.

(2) Pieaugušo formālās izglītības programmu īstenošanas kārtību nosaka šis likums, Profesionālās izglītības likums, Augstskolu likums un citi normatīvie akti.

(3) Pieaugušo neformālās izglītības programmas nosaka šīs izglītības saturu un to atbilstību valsts un darba devēju, kā arī personības izaugsmes interesēm, un šīs programmas pieaugušajiem ir tiesības apgūt visa mūža garumā neatkarīgi no iepriekš iegūtās izglītības.

(4) *(Izslēgta ar 04.03.2010. likumu)*

(5) Izglītības iestādes, kā arī Nacionālo bruņoto spēku vienības, kuru uzdevumos ietilpst pieaugušo izglītības programmu īstenošana, ir tiesīgas īstenot pieaugušo neformālās izglītības programmas bez licences saņemšanas, bet citas juridiskās un fiziskās personas, kuras nav reģistrētas Izglītības iestāžu reģistrā, — pēc licences saņemšanas pašvaldībā.

(6) Pieaugušo izglītību var finansēt no:

1) valsts un pašvaldību budžeta;

2) darba devēju līdzekļiem;

3) izglītojamo līdzekļiem;

4) ziedojumiem un dāvinājumiem;

5) citiem līdzekļiem.

(05.07.2001. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.03.2010. un 09.07.2013. likumu, kas stājas spēkā 07.08.2013.)

47.pants. Interesu izglītības programmas

(1) Interesu izglītība ir brīvprātīga, tās uzsākšanai nav nepieciešama noteiktai izglītības pakāpei atbilstoša izglītība.

(2) Izglītības iestādes ir tiesīgas īstenot interešu izglītības programmas bez licences saņemšanas.

(3) Interešu izglītības programmas ir tiesīgas īstenot arī citas juridiskās un fiziskās personas, kuras nav reģistrētas izglītības iestāžu reģistrā, pēc attiecīgas licences saņemšanas pašvaldībā.

(4) *(Izslēgta ar 11.05.2000. likumu.)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.05.2000. un 04.03.2010. likumu, kas stājas spēkā 26.03.2010.)

47.1 pants. Profesionālās ievirzes izglītības programmas

(1) Profesionālās ievirzes izglītība ir brīvprātīga. Profesionālās ievirzes izglītības programmas izstrādā izglītības iestāde.

(2) Profesionālās ievirzes izglītības programmas īstenošanas kārtību nosaka Profesionālās izglītības likums. Profesionālās ievirzes izglītības programmas īstenošanai jāsaņem attiecīga licence.

(05.07.2001. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 20.09.2001. un 04.03.2010. likumu, kas stājas spēkā 26.03.2010.)

VI nodaļa Pedagogi un izglītojamie

48.pants. Tiesības strādāt par pedagogu

(1) Strādāt par pedagogu ir tiesības personai, kurai ir pedagoģiskā izglītība vai kura apgūst pedagoģisko izglītību, kas atbilst Ministru kabineta noteiktajām profesionālās kvalifikācijas prasībām. Šīs prasības neattiecas uz pieaugušo neformālo izglītību.

(2) Pedagoģa privātprakses uzsākšanai ir jāsaņem sertifikāts Izglītības kvalitātes valsts dienestā.

(3) Visi izglītības iestādēs un privātp praksē strādājošie pedagogi tiek reģistrēti Pedagoģu reģistrā. Pedagoģu reģistrs ir Valsts izglītības informācijas sistēmas sastāvdaļa.

(4) Augstskolu un koledžu pedagoģu izglītības un kvalifikācijas prasības nosaka Augstskolu likums.

(5) Strādāt par pedagogu ir tiesības personai, kas ir lojāla Latvijas Republikai un tās Satversmei, tostarp nepārkāpj diskriminācijas un atšķirīgas attieksmes pret personu aizliegumu.

(6) Aizliegts ieņemt pedagoģa amatu, ja Izglītības kvalitātes valsts dienests normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā konstatējis pedagoģa vai viņa rīcības neatbilstību šā likuma 30.panta ceturtajā daļā, šā panta pirmajā un piektajā daļā vai 51.panta pirmās daļas 2.¹ punktā noteiktajām prasībām.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.05.2000., 16.06.2009., 04.03.2010., 15.03.2012., 18.06.2015. un 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

49.pants. Pedagoģu izglītības un profesionālās kvalifikācijas ieguve un profesionālās kompetences pilnveide

(1) Pedagoģa darbam nepieciešamo izglītību iegūst izglītības iestādēs, kuras īsteno attiecīgas akreditētas profesionālās un akadēmiskās studiju programmas.

(2) Pedagoģa profesionālo kvalifikāciju apliecina diploms par augstāko pedagoģisko izglītību vai attiecīgs sertifikāts.

(3) Pedagoģu profesionālās kompetences pilnveide notiek pašizglītības formā un iestādēs, kas īsteno attiecīgas tālākizglītības programmas.

(4) *(Izslēgta ar 11.05.2000. likumu.)*

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.05.2000. un 09.07.2013. likumu, kas stājas spēkā 07.08.2013.)

49.1 pants. Pedagogu profesionālās darbības kvalitātes novērtēšana

(1) Pedagogam, kura pedagoģiskā darba stāžs ir ne mazāks par vienu gadu un kurš piedalās vispārējās izglītības programmu, tai skaitā vispārējās izglītības programmu pirmsskolas izglītības pakāpē, profesionālās izglītības programmu pamatizglītības vai vidējās izglītības pakāpē, profesionālās ievirzes izglītības vai interešu izglītības programmu īstenošanā, ir tiesības prasīt pedagoga profesionālās darbības kvalitātes novērtējumu.

(2) Pedagoga profesionālās darbības kvalitāti novērtē izglītības iestādes vadītāja izveidota komisija, ievērojot pedagoga profesionālās darbības kvalitātes novērtēšanas kritērijus. Šos kritērijus izstrādā izglītības iestāde atbilstoši Ministru kabineta noteiktajiem pedagoga profesionālās darbības kvalitātes novērtēšanas virzieniem un kvalitātes pakāpju aprakstam.

(3) Pamatojoties uz pedagoga profesionālās darbības kvalitātes novērtējumu, pedagogam var piešķirt vienu no trim pedagoga profesionālās darbības kvalitātes pakāpēm. Lēmumu par pedagoga profesionālās darbības kvalitātes attiecīgas pakāpes piešķiršanu vai atteikumu to piešķirt pieņem izglītības iestādes vadītājs deviņu mēnešu laikā no pedagoga iesnieguma saņemšanas dienas. Izglītības iestādes vadītājs lēmumu pieņem, pamatojoties uz komisijas priekšlikumu. Pedagoga profesionālās darbības kvalitātes pakāpi piešķir uz vienu, diviem vai trim gadiem.

(3¹) Izglītības iestādes vadītājam ir tiesības pieņemt lēmumu par pedagoga profesionālās darbības kvalitātes pakāpes atņemšanu, ja tiek konstatēta pedagoga rīcības neatbilstība šā likuma 51. pantā minētajiem pedagoga vispārīgajiem pienākumiem un pedagoga profesionālās darbības kvalitātes novērtēšanas kritērijiem.

(3²) Ne agrāk kā gadu pirms kvalitātes pakāpes derīguma termiņa beigām pedagogs ir tiesīgs iesniegt iesniegumu atkārtotai pedagoga profesionālās darbības kvalitātes novērtēšanai.

(4) Šā panta nosacījumi neattiecas uz pedagogiem, kuri piedalās augstākās izglītības programmu īstenošanā koledžās un augstskolās.

(09.07.2013. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.11.2016. un 27.07.2017. likumu, kas stājas spēkā 10.08.2017. Sk. Pārejas noteikumu 56. un 57. punktu)

50.pants. Ierobežojumi strādāt par pedagogu

Par pedagogu nedrīkst strādāt:

1) persona, kas sodīta par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu (neatkarīgi no sodāmības dzēšanas vai noņemšanas), izņemot gadījumu, kad pēc sodāmības dzēšanas vai noņemšanas Ministru kabineta noteikta institūcija, izvērtējusi, vai tas nekaitē izglītojamo interesēm, ir atļāvis strādāt par pedagogu personai, kas bijusi sodīta par tīšu kriminālpārkāpumu vai mazāk smagu noziegumu. Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā tiek izvērtēts, vai atļauja šādai personai strādāt par pedagogu nekaitēs izglītojamo interesēm;

2) persona, kuras rīcībspēja ierobežota normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā;

3) valsts vai pašvaldību izglītības iestādēs, kā arī valsts augstskolu vidējās izglītības iestādēs — persona, kurai nav Ministru kabineta noteiktajā kārtībā izsniegta dokumenta, kas apliecina valsts valodas prasmi augstākajā pakāpē, izņemot augstskolu akadēmisko personālu — citu valstu pilsoņus un bezvalstniekus, kuri piedalās noteiktu izglītības programmu īstenošanā uz starptautiska līguma pamata;

4) persona, kurai ar tiesas lēmumu atņemtas aizgādības tiesības;

5) persona, kas atbrīvota no pedagoga amata, ja tās rīcībā normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā konstatēta neatbilstība šā likuma 30.panta ceturtajā daļā, 48.panta piektajā daļā vai 51.panta pirmās daļas 2.¹ punktā noteiktajām prasībām un no darba tiesisko attiecību izbeigšanās dienas nav pagājis viens gads.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.05.2000., 04.03.2010., 05.07.2012., 18.06.2015. un 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

51.pants. Pedagoģa vispārīgie pienākumi

(1) Pedagoga vispārīgie pienākumi izglītošanas procesā ir šādi:

- 1) radoši un atbildīgi piedalīties attiecīgo izglītības programmu īstenošanā;
- 2) veidot izglītojamā atbildīgu attieksmi pret sevi, citiem, darbu, kultūru, dabu;
- 2¹) audzināt krietnus, godprātīgus, atbildīgus cilvēkus — Latvijas patriotus, stiprināt piederību Latvijas Republikai;
- 3) ievērot pedagoga profesionālās ētikas normas;
- 4) pilnveidot savu profesionālo kompetenci;
- 5) ievērot izglītojamā tiesības;
- 6) sadarboties ar izglītojamā ģimeni izglītības jautājumos;
- 7) piedalīties izglītības procesa pilnveidē un izglītības iestādes padomē;
- 8) veikt citus normatīvajos aktos noteiktos pienākumus.

(2) Izglītības iestāžu pedagogi ir atbildīgi par savu darbu, tā metodēm, paņēmieniem un rezultātiem.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.05.2000., 04.03.2010., 15.03.2012., 09.07.2013. un 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

52.pants. Pedagoģa tiesības

Pedagoģam ir tiesības:

- 1) piedalīties izglītības iestādes padomē;
- 2) saņemt valsts garantētu apmaksātu ikgadējo astoņu nedēļu atvaļinājumu;
- 3) pamatojoties uz līgumu par mācību līdzekļu izstrādāšanu, saņemt apmaksātu līdz trijiem mēnešiem ilgu radošā darba atvaļinājumu vai līdz sešiem mēnešiem ilgu bezalgas atvaļinājumu Ministru kabineta noteiktajā kārtībā;
- 4) saglabājot pamatalgu izglītības iestādē, kurā pedagoģs strādā pamatdarbā, 30 kalendārās dienas triju gadu laikā izmantot savas izglītības un profesionālās meistarības pilnveidei;
- 5) saņemt un izmantot izglītības programmas īstenošanai nepieciešamo informatīvo un materiālo nodrošinājumu;
- 6) saņemt sabiedrības atbalstu izglītības programmas īstenošanā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.05.2000., 04.03.2010. un 09.07.2013. likumu, kas stājas spēkā 07.08.2013.)

53.pants. Pedagoģa darba samaksa

(1) Pedagoģa mēnešalgu nosaka atbilstoši mēnešalgas likmei, kas nav zemāka par Ministru kabineta noteikto likmi, un darba slodzei. Nosakot mēnešalgu, var ņemt vērā arī pedagoģa darba stāžu atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem par pedagoģu darba samaksas kārtību un darba samaksas lielumu, kā arī pedagoģa profesionālo kvalifikāciju.

(2) Pedagoģam, kuram piešķirta profesionālās darbības kvalitātes pakāpe, nosaka piemaksu pie mēnešalgas izglītības iestādes vadītāja noteiktajā apmērā, ņemot vērā šim mērķim izglītības iestādei pieejamos finanšu līdzekļus. Kvalitātes pakāpi ņem vērā tajā izglītības iestādē, kurā pedagoģa profesionālās darbības kvalitāte ir novērtēta.

(3) Pedagoģa mēnešalga par vienu slodzi nav zemāka par Ministru kabineta apstiprināto pedagoģu darba samaksas paaugstināšanas grafikā noteikto mēnešalgu attiecīgajā laikposmā.

(27.07.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.08.2017.)

54.pants. Izglītojamā pienākumi

Izglītojamā pienākumi ir šādi:

- 1) apgūt pamatizglītības programmu;
- 2) ievērot izglītības iestādes nolikumu vai satversmi un iekšējos normatīvos aktus, tajā skaitā iekšējās kārtības noteikumus, un ar savu rīcību nediskreditēt izglītības iestādi;
- 3) ar cieņu izturēties pret Latvijas valsti, tās Satversmi, vēsturi, sabiedrību, valsts simboliem un latviešu valodu;
- 4) ievērot pedagogu, izglītojamo un citu personu tiesības un intereses;
- 5) nepieļaut emocionālu un fizisku vardarbību;
- 6) neapdraudēt savu un citu personu veselību, drošību un dzīvību;
- 7) būt pieklājīgam izglītības iestādē un ārpus tās;
- 8) atrasties izglītības iestādē iekšējiem normatīvajiem aktiem, tajā skaitā iekšējās kārtības noteikumiem, atbilstoši apgērbā;
- 9) piedalīties izglītības iestādes vides uzkopšanā un sakārtošanā.

(04.03.2010. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 16.07.2015.)

55.pants. Izglītojamā tiesības

Izglītojamam ir tiesības:

- 1) uz valsts vai pašvaldības apmaksātu pirmsskolas izglītības, pamatizglītības un vidējās izglītības ieguvī;
- 2) mācību un audzināšanas procesā izteikt un aizstāvēt savas domas un uzskatus, neaizskarot citu personu cieņu un godu;
- 3) iekšējos normatīvajos aktos, tajā skaitā iekšējās kārtības noteikumos, paredzētajā kārtībā mācību procesā izmantot izglītības iestādes telpas, laboratorijas, iekārtas, aparatūru, kultūras, sporta un medicīnas objektus un inventāru, mācību grāmatas, citu mācību procesam nepieciešamo literatūru, mācību līdzekļus un elektroniskos mācību resursus, kā arī saņemt bibliotēkāros, informācijas un karjeras attīstības atbalsta pakalpojumus;
- 4) saņemt stipendijas, kredītus, pabalstus, atlaides, kā arī dotācijas, izmantojot sabiedrisko transportu, atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajai kārtībai un cita veida materiālo palīdzību;
- 5) saņemt profilaktisko veselības aprūpi, izņemot normatīvajos aktos par veselības aprūpes organizēšanas un finansēšanas kārtību paredzētajā profilaktisko apskāšu programmā ietvertās profilaktiskās apskates, un pirmo palīdzību izglītības iestādē un tās organizētajos pasākumos;
- 6) piedalīties mācību procesa pilnveidē un izglītības iestādes padomē;
- 7) uz mantas aizsardzību izglītības iestādē;
- 8) uz dzīvībai un veselībai drošiem apstākļiem izglītības iestādē un tās organizētajos pasākumos;
- 9) īstenot citas normatīvajos aktos noteiktās tiesības.

(04.03.2010. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 09.07.2013. un 18.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 16.07.2015.)

56.pants. Bāreņa un bez vecāku gādības palikuša bērna tiesības izglītības jomā

- (1) Bārenim un bez vecāku gādības palikušam bērnam ir tiesības izglītoties jebkurā valsts vai pašvaldību izglītības

iestādē.

(2) Bārenis un bez vecāku gādības palicis bērns izglītojas valsts valodā. Bārenis un bez vecāku gādības palicis bērns turpina izglītību valsts valodā vai valodā, kurā tā ir uzsākta Latvijas valsts vai pašvaldības izglītības iestādē.

(3) Nepilngadīgi vienas ģimenes bāreņi un bez vecāku gādības palikušie bērni izglītojas vienā vispārējās pamatzglītības iestādē un nav šķirami, izņemot gadījumus, kad kāds no viņiem tiek ievietots speciālās izglītības iestādē, klasē vai sociālās korekcijas izglītības iestādē vai klasē.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.02.2004. un 04.03.2010. likumu, kas stājas spēkā 26.03.2010.)

57.pants. Vecāku (personu, kas realizē aizgādību) tiesības bērna izglītošanas nodrošināšanā

Vecākiem (personām, kas realizē aizgādību) ir tiesības:

- 1) izvēlēties izglītības iestādi, kurā bērns iegūst izglītību;
- 2) piedalīties mācību procesa pilnveidē un izglītības iestādes padomē;
- 3) slēgt ar izglītības iestādi līgumu par bērna izglītošanu un aprūpi izglītības iestādē;
- 4) sniegt un saņemt informāciju par jautājumiem, kas saistīti ar bērna audzināšanu un mācībām;
- 5) ierosināt veikt pārbaudes izglītības iestādē;
- 6) īstenot citas normatīvajos aktos noteiktās tiesības bērna izglītošanas nodrošināšanā.

(04.03.2010. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 09.07.2013. likumu, kas stājas spēkā 07.08.2013.)

58.pants. Vecāku (personu, kas realizē aizgādību) pienākumi

(1) Vecākiem (personām, kas realizē aizgādību) ir pienākums:

- 1) savu spēju un materiālo iespēju robežās nodrošināt ģimenē bērna izglītošanai, veselībai, attīstībai un sadzīvei nepieciešamos apstākļus;
- 2) sadarboties ar izglītības iestādi, kurā mācās bērns, ar pedagogiem un citām mācību procesā iesaistītām personām;
- 3) ievērot bēnu, pedagogu un citu personu likumiskās tiesības un intereses;
- 4) informēt izglītības iestādes vadītāju par bērna veselības stāvokli un citiem apstākļiem, ja tiem var būt nozīme mācību procesā.

(2) Vecāki (personas, kas realizē aizgādību) ir atbildīgi par to, lai bērns iegūtu obligāto izglītību.

(3) Vecāku (personu, kas realizē aizgādību) pienākums ir savu materiālo iespēju robežās nodrošināt sava bērna izglītošanai nepieciešamos šā likuma 1.panta 12.⁴ punkta "k" apakšpunktā minētos individuālos mācību piederumus.

(4) Šā likuma 31.panta trešās daļas 5.punktā minētais izglītības iestādes padomes lēmums ir saistošs vecākiem (personām, kas realizē aizgādību).

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 04.03.2010. un 09.07.2013. likumu, kas stājas spēkā 07.08.2013.)

VII nodaļa

Izglītības sistēmas finanšu un materiālie līdzekļi

(Nodaļas nosaukums ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.02.2004. likumu, kas stājas spēkā 27.02.2004.)

59.pants. Izglītības sistēmas finansēšanas avoti

(1) Valsts izglītības iestādes finansē no valsts budžeta saskaņā ar gadskārtējo valsts budžeta likumu. Pašvaldību izglītības iestādes finansē no pašvaldību budžetiem. Valsts augstskolu vidējās izglītības iestādes finansē no augstskolu budžetiem. Valsts piedalās pašvaldību izglītības iestāžu un valsts augstskolu vidējās izglītības iestāžu finansēšanā šajā likumā paredzētajos gadījumos. Lai veicinātu mazākumtautību etniskās kultūras apguvi, attīstību un saglabāšanu un mazākumtautību integrāciju Latvijā, valsts var piedalīties to izglītības iestāžu nodarbināto pedagogu darba samaksas papildu finansēšanā, kuri, pamatojoties uz Latvijas Republikas divpusējiem un daudzpusējiem starptautiskajiem līgumiem, īsteno mazākumtautību izglītības programmas, kurās mazākumtautību izglītojamo skaits nepārsniedz piecus procentus no kopējā izglītojamo skaita, kuri apgūst mazākumtautību izglītības programmas.

(2) Privātās izglītības iestādes finansē to dibinātāji. Valsts piedalās privāto izglītības iestāžu pedagogu darba samaksas finansēšanā Ministru kabineta noteiktajā kārtībā, ja šajās izglītības iestādēs tiek īstenotas pirmsskolas izglītības programmas bērniem no piecu gadu vecuma līdz pamatzglītības ieguves uzsākšanai, akreditētas pamatzglītības, vispārējās vidējās izglītības programmas, arodizglītības un profesionālās vidējās izglītības programmas. Valsts piedalās akreditētajās privātajās profesionālās ievirzes izglītības iestādēs īstenotajās profesionālās ievirzes izglītības programmās nodarbināto pedagogu darba samaksas finansēšanā. Pašvaldības var piedalīties privāto izglītības iestāžu pedagogu darba samaksas finansēšanā.

(2¹) Privātajās izglītības iestādēs valsts pirmsskolas izglītības vadlīnijām, pamatzglītības un vispārējās vidējās izglītības valsts standartiem atbilstošas mācību literatūras, metodisko līdzekļu, papildu literatūras (uzzīņu literatūras) un digitālo mācību līdzekļu un resursu (elektronisko izdevumu) iegādi finansē no valsts budžeta līdzekļiem un valsts budžeta mērķdotācijām.

(3) Speciālās izglītības iestādes, speciālās izglītības klases un grupas vispārējās izglītības iestādēs, kā arī internātskolas finansē no valsts budžeta Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

(4) Izglītības iestādes var saņemt papildu finanšu līdzekļus:

- 1) ziedojumu un dāvinājumu veidā;
- 2) sniedzot maksas pakalpojumus iestādes nolikumā vai satversmē noteiktajos gadījumos;
- 3) no citiem ieņēmumiem.

(5) Izglītības atbalsta iestādes finansē to dibinātāji.

(6) Valsts finansiāli atbalsta un pašvaldība tās noteiktajā kārtībā un atbilstoši tās noteiktajiem kritērijiem var finansiāli atbalstīt pieaugušo izglītību, finansējot pieaugušo neformālās izglītības programmas, kā arī atbalstot darba devējus darbinieku papildu izglītošanā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 11.11.1999., 11.05.2000., 05.02.2004. likumu, Satversmes tiesas 14.09.2005. spriedumu, 13.11.2008., 01.12.2009., 04.03.2010., 15.12.2011., 09.07.2013., 18.06.2015. un 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017. Grozījums otrajā daļā attiecībā uz privāto izglītības iestāžu arodizglītības un profesionālās vidējās izglītības programmās nodarbināto pedagogu darba samaksas finansēšanu stājas spēkā 01.01.2023. Sestā daļā attiecībā uz valsts finansiālo atbalstu pieaugušo izglītošanai stājas spēkā ne vēlāk kā 31.12.2022. Sk. Pārejas noteikumu 30. un 44. punktu)

60.pants. Izglītības iestāžu finansēšanas kārtība

(1) Izglītības iestāžu dibinātāji nodrošina šo iestāžu finansējumu, ievērojot:

- 1) Ministru kabineta noteikto izglītības programmu īstenošanas izmaksu minimumu uz vienu izglītojamo;
- 2) izglītības iestāžu uzturēšanas un saimnieciskos izdevumus, tai skaitā saimnieciskā personāla darba algas, kā arī ar starptautisko sadarbību saistītos izdevumus;
- 3) izglītojamo uzturēšanas izdevumus izglītības iestādē.

(2) Atsevišķās administratīvajās teritorijās Ministru kabinets var noteikt atšķirīgas izglītības programmu īstenošanas izmaksas uz vienu izglītojamo.

(3) Izglītības iestādē īstenojamo izglītības programmu izmaksas ietver izdevumus, kas nepieciešami izglītības programmas īstenošanā iesaistīto pedagogu darba samaksai, izglītības iestādes nodrošināšanai ar mācību līdzekļiem, tās saimnieciskajiem izdevumiem, kā arī citiem nepieciešamajiem izdevumiem. Pedagogu darba samaksa valsts vai

pašvaldības izglītības iestādēs, kā arī valsts augstskolu vidējās izglītības iestādēs, tajā skaitā bērnu no piecu gadu vecuma izglītošanā nodarbināto pedagogu darba samaksa tiek nodrošināta no valsts budžeta līdzekļiem un valsts budžeta mērķdotācijām. Pārējo pedagogu, kas īsteno pirmsskolas izglītības programmas pašvaldības izglītības iestādēs, darba samaksa, ja citos likumos nav noteikts citādi, tiek nodrošināta no pašvaldības budžeta. Pašvaldības var piedalīties valsts un pašvaldību izglītības iestāžu īstenoto izglītības programmu pedagogu darba samaksas finansēšanā. Mācību līdzekļu sagatavošana un izdošana saskaņā ar valsts pirmsskolas izglītības vadlīnijām un valsts izglītības standartiem tiek finansēta ikgadējā valsts budžetā piešķirto līdzekļu apmērā.

(3¹) Valsts un pašvaldību izglītības iestādēs, kā arī valsts augstskolu vidējās izglītības iestādēs, valsts pirmsskolas izglītības vadlīnijām, pamatizglītības un vispārējās vidējās izglītības valsts standartiem atbilstošas mācību literatūras, metodisko līdzekļu, papildu literatūras (uzziņu literatūras) un digitālo mācību līdzekļu un resursu (elektronisko izdevumu) iegādi finansē no valsts budžeta līdzekļiem un valsts budžeta mērķdotācijām.

(4) Ja izglītības iestāde īsteno vairākas izglītības programmas, finanšu līdzekļi tiek plānoti katrai izglītības programmai atbilstoši tās īstenošanas izmaksām. Vienā izglītības iestādē var īstenot vairākas izglītības programmas, un tās var finansēt no dažādiem avotiem — no valsts, pašvaldību, kā arī valsts augstskolu, kas ir atvasinātas publiskas personas, kā arī citu juridisko un fizisko personu līdzekļiem.

(5) Valsts budžeta un pašvaldību budžetu asinājumi izglītības iestāžu darbībai plānojami saskaņā ar izglītības iestāžu iesniegtajiem izdevumu tāmju projektiem (budžeta pieprasījumiem) un izlietojami saskaņā ar apstiprināto tāmi. Izglītības iestāžu finansējums plānojams atbilstoši izglītojamo skaitam iestādē un izglītības programmu īstenošanas izmaksu minimumam uz vienu izglītojamo.

(6) Izglītības iestāžu saimnieciskās darbības un to sniegto maksas pakalpojumu rezultātā gūtie ienākumi un citi pašu ieņēmumi neietekmē valsts budžeta dotācijas no vispārējiem ieņēmumiem un pašvaldību budžetu gadskārtējo asinājumu apmēru.

(7) Šā likuma 59.panta ceturtajā daļā minētie finanšu līdzekļi ieskaitāmi attiecīgās izglītības iestādes attiecīgajā budžeta kontā un izmantojami tikai:

- 1) izglītības iestādes attīstībai;
- 2) mācību līdzekļu iegādei;
- 3) iestādes aprīkojuma iegādei;
- 4) pedagogu un izglītojamo materiālajai stimulēšanai, un pedagogu, kas īsteno profesionālās pamatizglītības, profesionālās vidējās izglītības vai profesionālās ievirzes izglītības programmas sportā, mūzikā un mākslā valsts vai pašvaldību izglītības iestādēs, darba samaksai.

(8) Valsts un pašvaldības izglītības iestāžu sniegto maksas pakalpojumu rezultātā gūtie ienākumi un citi pašu ieņēmumi izmantojami pedagogu un pārējā personāla atalgojumam un materiālajai stimulēšanai, valsts vai pašvaldības izglītības iestādes attīstībai un uzturēšanas izdevumu segšanai. Maksas pakalpojumu un citu pašu ieņēmumu naudas atlikumi saimnieciskā gada beigās paliek attiecīgās valsts vai pašvaldības izglītības iestādes rīcībā nākamajam saimnieciskajam gadam, un tie nav novirzāmi citiem mērķiem.

(9) Augstskolu un koledžu finansēšanas kārtību nosaka Augstskolu likums.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.08.1999., 11.05.2000., 05.07.2001., 05.02.2004., 16.06.2009., 01.12.2009., 04.03.2010., 09.07.2013. un 18.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 16.07.2015. Grozījums trešajā daļā par valsts augstskolu vidējās izglītības iestāžu pedagogu darba samaksu stājas spēkā 01.01.2016. Sk. Pārejas noteikumu 46.punktu)

61.pants. Izglītības sistēmas atbalsts

Izglītības sistēmas atbalsta īstenošanai piešķirto valsts budžeta un pašvaldību budžetu līdzekļu, Latvijas un ārvalstu juridisko vai fizisko personu dāvinājumu, ziedojumu un citu līdzekļu uzkrāšanu, pārvaldīšanu, uzraudzību un sadali nodrošina likumā noteiktajā kārtībā.

(16.06.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.07.2009.)

62.pants. Izglītības iestāžu un izglītības atbalsta iestāžu materiālie līdzekļi

(1) Izglītības iestāžu un izglītības atbalsta iestāžu materiālie līdzekļi ir to īpašumā, pārvaldīšanā vai lietošanā esošā nekustamā un kustamā manta. Ja valsts izglītības iestāde, izņemot valsts augstskolas, izvietota valsts nekustamajā īpašumā, šis īpašums reģistrējams zemesgrāmatā uz valsts vārda Izglītības un zinātnes ministrijas personā. Valsts augstskolu pārvaldīšanā nodotais valsts īpašums reģistrējams uz valsts vārda attiecīgās augstskolas personā.

(2) Izglītības iestāžu manta tiek veidota atbilstoši tajās īstenojamo izglītības programmu prasībām un izmantota izglītības programmu īstenošanai un izglītības iestāžu uzturēšanai.

(3) Izglītības iestāžu un izglītības atbalsta iestāžu materiālos līdzekļus veido un attīsta, izmantojot iestāžu dibinātāju piešķirtos līdzekļus un papildu finanšu avotus.

(4) Valsts un pašvaldību izglītības iestāžu pārvaldīšanā vai lietošanā esošās ēkas, to daļas un zeme izmantojama izglītības procesa veikšanai un citiem šajā likumā minētajiem mērķiem. Izglītības iestāžu pārvaldīšanā vai lietošanā esošo ēku, to daļu vai zemes nodošana lietošanā trešajām personām pieļaujama, ja tas neapdraud izglītojamo veselību, dzīvību un drošību, nav pretrunā ar morāles un ētikas normām un netraucē izglītības procesu, kā arī citu šajā likumā paredzēto darbību veikšanu. Ēku, to daļu vai zemes nodošana lietošanā trešajām personām pieļaujama, noslēdzot rakstveida līgumu, kas reģistrējams Izglītības un zinātnes ministrijā, citas nozares ministrijā vai attiecīgajā pašvaldībā.

(5) Līgumā, ko izglītības iestāde noslēgusi ar juridisko vai fizisko personu par izglītības iestādes pārvaldīšanā vai lietošanā nodotās zemes, ēku vai atsevišķu to daļu lietošanu, ietverams noteikums, kas paredz, ka gadījumā, ja lietojamais objekts nepieciešams izglītības iestādei izglītības procesa vai citu šajā likumā paredzēto darbību veikšanai, vai ja šī lietošana apdraud izglītojamo veselību, dzīvību un drošību, vai ir pretrunā ar morāles un ētikas normām, izglītības iestāde līgumu var lauzt, vienu mēnesi iepriekš brīdinot par to lietotāju.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.02.2004. likumu, kas stājas spēkā 27.02.2004.)

Pārejas noteikumi

1. Likums stājas spēkā 1999.gada 1.jūnijā.

2. Līdz ar šā likuma spēkā stāšanos spēku zaudē Latvijas Republikas Izglītības likums (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1991, 31./32.nr.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 18.nr.; 1997, 3.nr.).

3. Līdz 1999.gada 1.septembrim izglītības un zinātnes ministrs nodrošina ar šo likumu saistīto normatīvo aktu izstrādi un iesniedz tos Ministru kabinetam apstiprināšanai.

4. Šā likuma 53.pants stājas spēkā 2004.gada 1.septembrī. Līdz 2004.gada 1.septembrim pedagogu darba samaksu nosaka saskaņā ar Ministru kabineta 2000.gada 15.februāra noteikumiem nr.73 "Pedagogu darba samaksas noteikumi".

(05.02.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 27.02.2004.)

5. Šā likuma 48.panta pirmā daļa stājas spēkā:

1) 2004.gada 1.septembrī —

a) attiecībā uz pedagogiem ar augstāko izglītību, kuri 2000./2001.mācību gadā jau īstenoja vispārējās izglītības programmas un turpina to darīt līdz šā noteikuma spēkā stāšanās brīdim,

b) attiecībā uz pedagogiem, kuriem ir valsts izglītības iestāžu izsniegti dokumenti par pedagoģisko vidējo izglītību vai attiecīgajam mācību priekšmetam (mācību kursam) atbilstošu profesionālo vidējo izglītību un papildu pedagoģisko izglītību un kuri 2000./2001.mācību gadā jau īstenoja pirmsskolas un pamatzglītības programmas, kā arī turpina to darīt līdz šā noteikuma spēkā stāšanās brīdim, izņemot šo pārejas noteikumu 5.¹ punktā minētos pedagogus;

2) 2002.gada 1.septembrī — attiecībā uz to pedagogu izglītību, kuri īsteno citas izglītības programmas.

Līdz šā noteikuma spēkā stāšanās brīdim prasības attiecībā uz izglītības programmas īstenojošo pedagogu

izglītību nosaka Izglītības un zinātnes ministrija.

(10.05.2001. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.02.2004. likumu, kas stājas spēkā 27.02.2004.)

5.¹ Pedagoģiem, kuru izglītība neatbilst šā likuma 48.panta pirmās daļas prasībām, bet kuriem ir valsts izglītības iestāžu izsniegti dokumenti par pedagoģisko vidējo izglītību vai attiecīgajam mācību priekšmetam (mācību kursam) atbilstošu profesionālo vidējo izglītību un papildu pedagoģisko izglītību un kuriem 2004.gada 1.septembrī līdz valsts noteiktā pensijas vecuma sasniegšanai atlikuši pieci gadi vai mazāk, ir tiesības turpināt strādāt par pedagogu līdz tā mācību gada beigām, kurā tiek sasniegts valsts noteiktais pensijas vecums.

(05.02.2004. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 27.02.2004.)

6. Valsts vai pašvaldību izglītības iestādes, kas uzsākušas izglītības iestādes veidam un profilam atbilstošu izglītības programmu īstenošanu līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, var turpināt šo programmu īstenošanu, triju gadu laikā saņemot licenci attiecīgās izglītības programmas īstenošanai.

7. Privātā izglītības iestāde, kas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai ir saņēmusi licenci izglītības iestādes atvēršanai, ir tiesīga turpināt attiecīgās izglītības programmas īstenošanu līdz licences termiņa beigām.

8. Līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai akreditēta izglītības iestāde, ja tai nav akreditētas izglītības programmas, ir tiesīga līdz akreditācijas termiņa beigām izsniegt valsts atzītus izglītības dokumentus par izglītības programmām atbilstošas izglītības ieguvī.

9. Šā likuma 9.panta pirmā daļa un otrās daļas 2.punkts stājas spēkā pakāpeniski:

1) 1999.gada 1.septembrī — attiecībā uz augstākās izglītības iestādēm;

2) 1999.gada 1.septembrī — valsts un pašvaldību vispārējās izglītības iestādes ar citu mācībspaldu uzsāk mazākumtautību izglītības programmu īstenošanu vai pāreju uz mācībām valsts valodā;

3) 2004.gada 1.septembrī — valsts un pašvaldību vispārējās vidējās izglītības iestādēs, kurās īsteno mazākumtautību izglītības programmas, sākot ar desmito klasi, mācības notiek valsts valodā atbilstoši valsts vispārējās vidējās izglītības standartam; valsts un pašvaldību profesionālās izglītības iestādēs, sākot ar pirmo kursu, mācības notiek valsts valodā atbilstoši valsts arodizglītības standartam vai valsts profesionālās vidējās izglītības standartam. Valsts vispārējās vidējās izglītības standarts, valsts arodizglītības standarts un valsts profesionālās vidējās izglītības standarts noteic, ka mācību satura apguve valsts valodā tiek nodrošināta ne mazāk kā trijās piektdaļās no kopējās mācību stundu slodzes mācību gadā, ieskaitot svešvalodas, un nodrošina ar mazākumtautības valodu, identitāti un kultūru saistīta mācību satura apguvi mazākumtautības valodā.

(Ar grozījumiem, kas izdarīti ar 05.02.2004. likumu, kas stājas spēkā 27.02.2004.)

10. Gada laikā no šā likuma spēkā stāšanās dienas visas izglītības iestādes un citas iestādes, kas īsteno izglītības programmas, iesniedz Izglītības un zinātnes ministrijai visus datus, kas nepieciešami ierakstīšanai Izglītības programmu reģistrā, Izglītības iestāžu reģistrā un Pedagoģu reģistrā, un saskaņo izglītības iestāžu nosaukumus ar Izglītības programmu reģistra un Izglītības iestāžu reģistra klasifikāciju.

11. Ārpusšķolas iestādes, kas nodibinātas pirms šā likuma spēkā stāšanās dienas, saglabā savu statusu, un to darbība gada laikā tiek saskaņota ar 47.panta noteikumiem, kas atbilst interešu izglītībai.

12. Izglītības iestādes, kas nodibinātas pirms šā likuma spēkā stāšanās dienas un turpina darboties, līdz 1999.gada 1.martam reģistrējamas Izglītības iestāžu reģistrā, ievērojot šā likuma 24. un 39.panta noteikumus.

13. Grozījumi likuma 59.panta otrajā daļā par privāto izglītības iestāžu (kuras īsteno akreditētas pamatzglītības un vispārējās vidējās izglītības programmas valsts valodā) finansēšanu atbilstoši Ministru kabineta noteiktajam izglītības programmu īstenošanas izmaksu minimumam uz vienu izglītojamo stājas spēkā 2001.gada 1.septembrī.

(11.05.2000. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.06.2000.)

14. Ministru kabinets līdz 2001.gada 31.decembrim izstrādā kārtību, kādā izglītojamajiem nodrošināma profilaktiskā veselības aprūpe un pirmās palīdzības pieejamība izglītības iestādēs.

(05.07.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.09.2001.)

15. Grozījumi likuma 4.pantā par piecgadīgo un sešgadīgo bērnu sagatavošanu pamatzglītības apguvei un 60.panta trešajā daļā par pedagogu darba samaksas nodrošinājumu no valsts budžeta līdzekļiem un valsts budžeta mērķdotācijām valsts vai pašvaldību izglītības iestādēs piecgadīgo un sešgadīgo bērnu apmācībai stājas spēkā 2002.gada 1.septembrī.

(05.07.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.09.2001.)

16. Interesu izglītības programmas, kuras 2001.gada 1.septembrī jau īstenoja pašvaldību izglītības iestādēs (mūzikas, mākslas skolās un sporta izglītības iestādēs), no 2002.gada 1.janvāra uzskatāmas par profesionālās ievirzes izglītības programmām un saņem valsts budžeta mērķdotāciju pedagogu darba samaksai, sākot ar 2002.gada 1.janvāri. Šis noteikums neattiecas uz minēto izglītības iestāžu īstenojamajām interešu izglītības programmām vispārējās fiziskās sagatavošanas grupās un teātra interešu izglītības programmām.

(20.09.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.10.2001.)

17. Šā likuma 47.¹ panta otrās daļas noteikums par licences saņemšanu profesionālās ievirzes izglītības programmas īstenošanai stājas spēkā 2002.gada 1.martā. Lai 2003.gadā turpinātu īstenot profesionālās ievirzes izglītības programmas un saņemtu valsts budžeta mērķdotāciju pedagogu darba samaksai, licence profesionālās ievirzes izglītības programmas īstenošanai jāsaņem līdz 2002.gada 1.septembrim.

(20.09.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.10.2001.)

18. Profesionālās ievirzes izglītības programmu paraugus izglītības un zinātnes ministrs apstiprina līdz 2002.gada 1.martam.

(20.09.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.10.2001.)

19. Akreditētās mūzikas un mākslas skolas, kas 2001.gada 1.septembrī jau īstenoja interešu izglītības programmas, kuras no 2002.gada 1.janvāra uzskatāmas par profesionālās ievirzes izglītības programmām, atzīstamas par akreditētām izglītības iestādēm līdz noteiktā akreditācijas termiņa beigām.

(20.09.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.10.2001.)

20. Grozījums likuma 30.panta ceturtajā daļā par vienlaicīgu izglītības iestāžu akreditāciju un valsts vai pašvaldību pamatzglītības vai vidējās izglītības iestādes vadītāju atestāciju stājas spēkā 2003.gada 1.septembrī.

(20.09.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.10.2001.)

21. Valsts un pašvaldību izglītības iestāžu izglītojamie, kas 2001.gada 1.septembrī uzsākuši mācības interešu izglītības programmās, kuras no 2002.gada 1.janvāra uzskatāmas par profesionālās ievirzes izglītības programmām, pēc šo programmu apguves saņem apliecību par profesionālās ievirzes izglītības ieguvu.

(20.09.2001. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 06.10.2001.)

22. Grozījumi šā likuma 1.panta 9.punktā (par termina "izglītības pārvaldes iestāde" papildināšanu ar vārdu "struktūrvienība"), 17.panta trešajā daļā (par republikas pilsētas pašvaldības un novada pašvaldības funkciju noteikšanu), kā arī 18.panta jaunā redakcija (par pašvaldību funkciju nodrošināšanu izglītības jomā) stājas spēkā 2009.gada 1.jūlijā.

(13.11.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.12.2008.)

23. Saskaņā ar šo likumu valsts un pašvaldību institūcijās noteikto atlīdzību (darba samaksu, prēmijas, naudas balvas, pabalstus u.c.) 2009.gadā nosaka atbilstoši likumam "Par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzību 2009.gadā".

(12.12.2008. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2009.)

24. Ministru kabinets līdz 2010.gada 1.janvārim izdod šā likuma 14.panta 18.1 punktā noteiktās valsts pirmsskolas

izglītības vadlīnijas.

(01.12.2009. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2010.)

25. 2011.gadā valsts un pašvaldību dibināto izglītības iestāžu pedagogiem nemaksā prēmijas, bet viņu materiālo stimulēšanu veic un pabalstus izmaksā saskaņā ar Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumu.

(16.12.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2011.)

26. Ministru kabinets noteikumus, kuri paredzēti šā likuma grozījumos, kas stājas spēkā 2010.gada 26.martā, izdod līdz 2010.gada 31.augustam, bet noteikumus, kuri paredzēti šā likuma 14.panta 31. un 34.punktā, — ne vēlāk kā līdz 2022.gada 31.decembrim.

(04.03.2010. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.12.2014. un 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

27. Līdz šā likuma pārejas noteikumu 26.punktā paredzēto Ministru kabineta noteikumu izdošanai, bet ne vēlāk kā līdz 2010.gada 31.augustam piemērojami šādi Ministru kabineta noteikumi, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu:

1) Ministru kabineta 2005.gada 18.oktobra noteikumi Nr.773 "Profesionālās izglītības pedagogu izglītības ieguves un profesionālās pilnveides kārtība";

2) Ministru kabineta 2007.gada 28.augusta noteikumi Nr.570 "Vispārējās izglītības pedagogu un interešu izglītības pedagogu profesionālās pilnveides kārtība";

3) Ministru kabineta 2008.gada 15.aprīļa noteikumi Nr.264 "Noteikumi par valsts pārbaudījumu kārtību akreditētās izglītības programmās".

(04.03.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.03.2010.)

28. Grozījumi šā likuma 14.panta 26.punktā par kārtību, kādā valsts finansē profesionālās ievirzes izglītības programmas, stājas spēkā 2012.gada 1.janvārī.

(04.03.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.03.2010.)

29. Grozījumi šā likuma 27.pantā par izglītības iestāžu, kuras īsteno pamata un vidējās pakāpes izglītības programmas, akreditāciju uz sešiem gadiem stājas spēkā 2012.gada 1.janvārī.

(04.03.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.03.2010.)

30. Šā likuma 59.panta sestā daļa attiecībā uz pašvaldību finansiālo atbalstu pieaugušo izglītībai stājas spēkā 2013.gada 1.janvārī, bet attiecībā uz valsts finansiālo atbalstu pieaugušo izglītībai — ne vēlāk kā 2022.gada 31.decembrī.

(15.11.2012. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.12.2014. un 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

31. 2012.gadā valsts un pašvaldību dibināto izglītības iestāžu pedagogiem nemaksā prēmijas, bet pedagogus materiāli stimulē un pabalstus viņiem izmaksā saskaņā ar Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumu.

(15.12.2011. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2012.)

32. Pēc šā likuma 14.panta 18.punktā izdarīto grozījumu (par izglītības attīstības pamatnostādņem turpmākajiem septiņiem gadiem) spēkā stāšanās pirmās turpmākajiem septiņiem gadiem paredzētās izglītības attīstības pamatnostādnes Ministru kabinets iesniedz Saeimai apstiprināšanai laikposmam no 2014.gada līdz 2020.gadam.

(15.03.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 18.04.2012.)

33. Ministru kabinets līdz 2012.gada 31.augustam izstrādā un iesniedz Saeimai nepieciešamos grozījumus Bērnu tiesību aizsardzības likumā, lai to saskaņotu ar šā likuma 50.panta 1.punktā izdarītajiem grozījumiem (attiecinā uz aizliegumu strādāt par pedagogu personai, kas sodīta par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu).

(05.07.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.10.2012.)

34. 2013.gadā valsts un pašvaldību dibināto izglītības iestāžu pedagogiem atļaušanas pabalstu izmaksā saskaņā ar Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumu.

(15.11.2012. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2013.)

35. Pedagogiem, kuru profesionālās darbības kvalitāte ir novērtēta laika posmā no 2009.gada 1.septembra līdz 2014.gada 31.maijam, pamatojoties uz Eiropas Sociālā fonda projekta "Pedagogu konkurētspējas veicināšana izglītības sistēmas optimizācijas apstākļos" ietvaros izstrādātiem kritērijiem un noteikto kārtību, piešķirtās pedagoga profesionālās darbības kvalitātes pakāpes tiek pielīdzinātas pedagoga profesionālās darbības kvalitātes pakāpēm, kuras saskaņā ar šā likuma 14.panta 37.punktu noteicis Ministru kabinets.

(09.07.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 07.08.2013.)

36. Ministru kabinets līdz 2013.gada 30.augustam izdod šā likuma 14.panta 12.², 15. un 36.punktā minētos noteikumus, bet līdz 2014.gada 31.maijam — šā likuma 14.panta 37.punktā minētos noteikumus.

(09.07.2013. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 17.12.2014. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2015.)

37. Šā likuma 59.panta 2.¹ daļa un 60.panta 3.¹ daļa stājas spēkā 2013.gada 1.septembrī.

(09.07.2013. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 07.08.2013.)

38. Grozījumi šā likuma 11.¹ panta pirmajā daļā, kas paredz Ministru kabinetam noteikt dokumentu ekspertīzes ietvaros sniegto maksas pakalpojumu cenrādi, stājas spēkā 2015.gada 1.jūlijā.

(17.12.2014. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2015.)

39. Personai, kura iesniegusi ekspertīzei Akadēmiskās informācijas centram ārvalstī izsniegtu izglītības dokumentu vai ārvalstī iegūtu akadēmisko grādu apliecināšanu dokumentu līdz 2015.gada 30.jūnijam, ekspertīzes ietvaros sniegtie pakalpojumi ir bez maksas.

(17.12.2014. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 18.06.2015. likumu, kas stājas spēkā 16.07.2015.)

40. Ministru kabinets līdz 2016.gada 31.decembrim izdod šā likuma 14.panta 1.¹ punktā minētos noteikumus.

(18.06.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.07.2015.)

41. Pēc šā likuma 14.panta 18.punktā izdarīto grozījumu (par uzdevumu Ministru kabinetam noteikt izglītības attīstības pamatnostādnes) spēkā stāšanās Ministru kabinets pirmās turpmākajiem septiņiem gadiem paredzētās izglītības attīstības pamatnostādnes nosaka laikposmam no 2021.gada līdz 2027.gadam.

(18.06.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.07.2015.)

42. Ministru kabinets līdz 2016.gada 30.jūnijam izdod šā likuma 14.panta 38.punktā minētos noteikumus.

(18.06.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.07.2015.)

43. Grozījumi par šā likuma 15.panta 24.punkta un 16.panta 7.punkta izslēgšanu, kā arī par 14.panta papildināšanu ar 7.¹ punktu par valsts izglītības iestāžu nolikumu apstiprināšanu stājas spēkā 2018.gada 1.septembrī. Valsts izglītības iestāžu nolikumi, kurus līdz 2018.gada 31.augustam apstiprinājusi Izglītības un zinātnes ministrija vai cita nozares ministrija, ir spēkā arī pēc šā termiņa, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu. Grozījumus šajos nolikumos apstiprina Ministru kabinets. Ministru kabinetam iesniedzams izglītības iestādes nolikuma grozījumu teksts, kā arī pilns nolikuma teksts jaunajā redakcijā.

(18.06.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.07.2015. Minētie grozījumi iekļauti likuma redakcijā uz 01.09.2018.)

44. Grozījums šā likuma 59.panta otrajā daļā attiecībā uz privāto izglītības iestāžu arodizglītības un profesionālās vidējās izglītības programmās nodarbināto pedagogu darba samaksas finansēšanu stājas spēkā 2023.gada 1.janvārī.

(18.06.2015. likuma redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 23.11.2016. likumu, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

45. Ministru kabinets ne vēlāk kā līdz 2015.gada 31.oktobrim izdara grozījumus Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumos Nr.1616 "Kārtība, kādā aprēķina un sadala valsts budžeta mērķdotāciju pašvaldību izglītības iestādēm bērnu no piecu gadu vecuma izglītošanā nodarbināto pirmsskolas izglītības pedagogu darba samaksai un pašvaldību vispārējās pamatizglītības un vispārējās vidējās izglītības iestāžu pedagogu darba samaksai", nosakot kārtību, kādā aprēķina un sadala valsts budžeta mērķdotāciju valsts augstskolu vidējās izglītības iestāžu pedagogu darba samaksai.

(18.06.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.07.2015.)

46. Grozījumi šā likuma 60.panta trešajā daļā par valsts augstskolu vidējās izglītības iestāžu pedagogu darba samaksu stājas spēkā 2016.gada 1.janvārī.

(18.06.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 16.07.2015.)

47. Ministru kabinets līdz 2016.gada 1.februārim izdod šā likuma 14.panta 36.punktā paredzētos noteikumus par metodiku, pēc kuras pašvaldība nosaka vienam izglītojamajam nepieciešamās vidējās izmaksas pirmsskolas izglītības programmā (no pusotra gada vecuma līdz pamatizglītības ieguves uzsākšanai) pašvaldības izglītības iestādēs, un kārtību, kādā pašvaldība atbilstoši tās noteiktajām izmaksām sedz pirmsskolas izglītības programmas izmaksas privātajai izglītības iestādei. Līdz Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai tiek piemēroti Ministru kabineta 2013.gada 17.decembra noteikumi Nr.1523 "Kārtība, kādā pašvaldība atbilstoši tās noteiktajām vidējām izmaksām sedz pirmsskolas izglītības programmas izmaksas privātajai izglītības iestādei".

(03.12.2015. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 11.12.2015.)

48. Sertifikāti pedagoga privātprakses uzsākšanai, kas izsniegti līdz 2016.gada 31.decembrim, ir spēkā līdz to derīguma termiņa beigām.

(05.05.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.06.2016.)

49. 24.panta otrās un trešās daļas noteikumi, kas stājas spēkā 2016.gada 1.jūnijā, attiecas uz Izglītības iestāžu reģistrā jau iekļautajām izglītības iestādēm tad, ja tās, sākot ar 2016.gada 1.jūniju, izdara izmaiņas kādā no Izglītības iestāžu reģistrā jau iekļautajām ziņām.

(05.05.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.06.2016.)

50. Uzturēšanas izdevumus pašvaldību internātskolās no 2017.gada 1.janvāra līdz 2017.gada 31.decembrim sedz no valsts budžeta mērķdotācijas par internātskolas izglītojamiem, kuri ir bāreņi vai bez vecāku gādības palikuši bērni, kā arī par izglītojamiem no trūcīgām un maznodrošinātām ģimenēm, ievērojot Ministru kabineta noteikumus, kas regulē internātskolu finansēšanas kārtību.

(23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

51. Uzturēšanas izdevumus pašvaldību speciālajās pirmsskolas izglītības iestādēs no 2017.gada 1.janvāra līdz 2017.gada 31.decembrim sedz no valsts budžeta finanšu līdzekļiem 30 procentu apmērā no pašvaldību speciālajām pirmsskolas izglītības iestādēm piešķirtā valsts finansējuma 2016.gadā.

(23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

52. Ministru kabinets ne vēlāk kā līdz 2017.gada 31.martam izdara grozījumus Ministru kabineta 2014.gada 17.jūnija noteikumos Nr.350 "Pedagogu profesionālās darbības kvalitātes novērtēšanas kārtība" atbilstoši grozījumiem šā likuma 49.¹ panta otrajā daļā (par trīs pedagogu profesionālās darbības kvalitātes pakāpju noteikšanu). Lai nodrošinātu pedagogu profesionālās darbības kvalitātes novērtēšanas sistēmas pilnveidi, līdz dienai, kad stāsies spēkā minētie grozījumi Ministru kabineta noteikumos, bet ne ilgāk kā līdz 2017.gada 31.augustam pedagogu profesionālās darbības kvalitātes pakāpes nepiešķir.

(23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

53. Pedagoga profesionālās darbības kvalitātes pakāpi apliecinošs dokuments, kas izsniegts līdz 2016.gada 31.decembrim, ir spēkā līdz tajā norādītajam derīguma termiņam. Pedagoga profesionālās darbības 3., 4. un 5. kvalitātes pakāpe, kas piešķirta atbilstoši tiesiskajam regulējumam, kāds bija spēkā līdz 2016.gada 31.decembrim, tiek pielīdzināta attiecīgi pedagoga profesionālās darbības 1., 2. un 3. kvalitātes pakāpei atbilstoši šā likuma 49.¹

panta otrajā daļā izdarītajiem grozījumiem, kas nosaka trīs pedagogu profesionālās darbības kvalitātes pakāpes.
(23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

54. Ministru kabinets līdz 2017.gada 30.jūnijam izdara grozījumus Ministru kabineta 2016.gada 5.jūlija noteikumos Nr.445 "Pedagogu darba samaksas noteikumi" atbilstoši grozījumiem šā likuma 53.panta pirmajā daļā (par pedagoga darba samaksas noteikšanu, ja tiek ņemts vērā pedagoga darba stāžs).
(23.11.2016. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.01.2017.)

55. Ministru kabinets līdz 2017. gada 30. septembrim izdod šā likuma 14. panta 37. punktā minētos noteikumus.
(27.07.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.08.2017.)

56. Izglītības iestādes, kuras īsteno šā likuma 49.¹ panta pirmajā daļā minētās izglītības programmas, līdz 2017. gada 30. novembrim, ievērojot normatīvo aktu noteikumus, izstrādā pedagogu profesionālās darbības kvalitātes novērtēšanas kritērijus un kārtību. Iesniegumus par profesionālās darbības kvalitātes novērtēšanu izglītības iestādei iesniedz, sākot no 2017. gada 1. decembra.
(27.07.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.08.2017.)

57. Pedagogu iesniegumi par profesionālās darbības kvalitātes novērtēšanu, kas iesniegti līdz 2017. gada 9. augustam, pamatojoties uz šā likuma 49.¹ panta noteikumiem, izskatāmi, ievērojot šā likuma noteikumus, kas bija spēkā līdz 2017. gada 9. augustam.
(27.07.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.08.2017.)

58. Pedagogiem, kuriem profesionālās darbības kvalitāte novērtēta atbilstoši šā likuma noteikumiem, kas bija spēkā līdz 2016. gada 31. decembrim, un kuriem izsniegto profesionālās darbības kvalitātes apliecību termiņš beidzas 2017. gada 31. augustā, līdz 2018. gada 31. augustam ir tiesības turpināt saņemt piemaksu par profesionālās darbības kvalitātes pakāpi tādā apmērā, kādā pedagogs to saņēmis līdz 2017. gada 9. augustam.
(27.07.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.08.2017.)

59. Pedagogiem, kuriem profesionālās darbības kvalitātes pakāpi apliecinošs dokuments izsniegts līdz 2017. gada 9. augustam, līdz kvalitātes pakāpi apliecinoša dokumenta derīguma termiņa beigām ir tiesības turpināt saņemt piemaksu par profesionālās darbības kvalitātes pakāpi tādā apmērā, kādā pedagogs to saņēmis līdz 2017. gada 9. augustam.
(27.07.2017. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 10.08.2017.)

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

(04.03.2010. likuma redakcijā, kas stājas spēkā 26.03.2010.)

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

- 1) Padomes 1977.gada 25.jūlija direktīvas par migrējošo darba ņēmēju bērnu izglītību (77/486/EEK);
- 2) Padomes 2000.gada 29.jūnija direktīvas 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības;
- 3) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002.gada 23.septembra direktīvas 2002/73/EK, ar kuru groza Padomes direktīvu 76/207/EEK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem. Dokuments attiecas uz EEZ;
- 4) Padomes 2003.gada 27.janvāra direktīvas 2003/9/EK, ar ko nosaka obligātos standartus patvēruma meklētāju uzņemšanai;
- 5) Padomes 2004.gada 29.aprīļa direktīvas 2004/83/EK par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu;

6) Padomes 2004.gada 13.decembra direktīvas 2004/114/EK par nosacījumiem attiecībā uz trešo valstu pilsoņu uzņemšanu studiju, skolēnu apmaiņas, prakses vai stažēšanās, nesaņemot atalgojumu, vai brīvprātīga darba nolūkā;

7) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 5.jūlija direktīvas 2006/54/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (pārstrādāta versija);

8) Eiropas Parlamenta un Padomes 2008.gada 16.decembra direktīvas 2008/115/EK par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi.

Likums Saeimā pieņemts 1998.gada 29.oktobrī.

Valsts prezidents G.Ulmanis

Rīgā 1998.gada 17.novembrī

© Oficiālais izdevējs "Latvijas Vēstnesis"